

DIVADLO
NA VINOHRADĚCH

Výroční zpráva za rok 2017

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

VÝROČNÍ ZPRÁVA DIVADLA NA VINOHRADĚCH ZA ROK 2017

Poslání a koncepce činnosti Divadlo na Vinohradech	2
Úvodní slovo ředitele	8
Organizační struktura	13
Soupis zaměstnanců a spolupracovníků	14
Premiéry	22
Reprízované tituly	27
Recenze	28
Výběr Napište řediteli	46
Zpráva o výsledku hospodaření za rok 2016	52
I. Úvod	53
II. Hlavní činnost	54
III. Doplnková činnost	56
IV. Kapitálové výdaje	57
V. Sponzoři divadla	57
Rozbor hospodaření PO	58
Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy	61
Výkonové ukazatele divadel	62
Náklady na inscenace	64
Premiéry, derniéry, pronájmy	64
Kapitálové výdaje	66
Rozklad konečného zůstatku vybraných účtů	70
Finanční vypořádání – fond odměn	70
Finanční vypořádání – FKSP	71
Finanční vypořádání – rezervní fond	72
Finanční vypořádání – fond investic	73
Vyúčtování účelových prostředků	74
Plnění počtu zaměstnanců a prostředků na platy	78

Divadlo na Vinohradech v roce svých stodesátých narozenin

Divadlo na Vinohradech je stálým repertoárovým souborovým činoherním divadlem, zřizovaným jako příspěvková organizace hlavním městem Prahou. Plní funkci reprezentativní scény hlavního města Prahy, je největším specializovaným činoherním domem v České republice.

Základní mise Divadla na Vinohradech, vyjádřená preambulí tohoto textu, se stala východiskem koncepce, na jejímž základě bylo zřizovatelem vybráno současné umělecké vedení scény. Toto vedení (ředitel T. Töpfer, ekonomická náměstkyně V. Slawinská, umělecký šéf J. Deák a šéfdramaturg J. Vedral) bylo jmenováno k 1. září 2012. Rok 2017 je tedy pátým rokem jeho mandátu, pokrývající část páté a šesté divadelní sezony.

Koncepce „divadla velké činohry“ se studiovou scénou uskutečňující program „Česká a slovenská komorní hra“ byla v úvodech k předchozím výročním zprávám již několikrát důkladně popsána a argumentačně podložena, odkazujeme proto na tyto materiály a konstatujeme, že záměr se do značné míry stal skutečností. Rok 2017, který podle výchozí koncepce vedení divadla měl završit fázi znovuustavení velké činohry, obnovy souboru, repertoáru, publika a rekonstrukce divadla, byl pro divadlo významný také tím, že v listopadu 2017 uplynulo sto deset let od slavnostního otevření divadla.

V dalších textech této výroční zprávy – v úvodním slově ředitele, v úvodu k ekonomickému rozboru a v analýze repertoáru divadla, se detailně zabýváme evaluací dosažených výsledků. Největší manko oproti původnímu záměru konstatujeme v přípravě a realizaci rekonstrukce divadla a zejména jeho jevištních technologií. Příprava rekonstrukce, o kterou

vedení divadla usiluje ve spolupráci se zřizovatelem již několik let, je brzděna byrokratiem způsobeným současnou legislativou a nepružností decizní sféry. Havarijní výměr vystavený na jevištní technologii divadla roku 2016 objektivizoval dlouholeté zanedbání nezbytného rozvoje a modernizace divadla v předchozích obdobích. Důsledky havarijního výměru se nepříznivě projeví v provozních možnostech divadla (některé inscenace jsme byli nuceni stáhnout z repertoáru) a limitují i inscenační možnosti při realizaci nových inscenací. Čekání na ohlášenou rekonstrukci pak komplikuje rozhodování o dílčích nezbytných opravách a úpravách, jejichž oprávněnost je vždy znovu zvažována s ohledem na stále se vzdalující horizont generální opravy celého divadla.

Zhoršené provozní podmínky se daří s vypětím invence, talentu a sil zakrývat pracovním nasazením uměleckých a provozních složek divadla. V tomto ohledu se zřetelně prohlubuje rozpor mezi stoupající uměleckou kondicí a sebevědomím personálně z větší části obnoveného souboru, spokojeností a zvyšujícími se uměleckými nároky publika, které se již ztotožnilo s koncepcí velké činohry a vítá ji, a provozními možnostmi, které budova a její technologie nyní umožňují.

S vědomím všech kompromisů, které přináší nároky denního provozu (v roce 2017 odehrálo DnV 313 vlastních představení, které vidělo cca 115 000

diváků, připravilo šest inscenací a uskutečnilo sedm premiér, jedno scénické čtení a slavnostní večer, hostovaly v něm významné české i zahraniční soubory a soubory baletního a tanečního divadla, a budovu tak celkem navštívilo cca 140 000 diváků) nám dovoluje hodnotit rok 2017 jako úspěšný a v prosazení koncepce divadla velké činohry jako svým způsobem přelomový.

K takovému hodnocení nás snad dostatečně opravňuje zájem a reakce publika, pozornost, kterou našemu divadlu věnovala celostátní média, interní hodnocení, které pro naše divadlo průběžně zpracovali prof. PhDr. V. Just a PhDr. Ljubica Krénová. Ve stručných heslech konstatujeme:

- **Celý rok 2017 byl viditelně řízen ideou současné reflexe české, a specificky „vinohradské“ tradice „divadla velké činohry“, povzbuzenou zájmem o stodesáté výročí divadla. Uvedeny byly inscenace vstupující do nadčasového dialogu s prvním vinohradským (a současně českým) provedením těchto děl: Ibsenův Peer Gynt, Molièrova Škola žen (s ohledem na zdejší výraznou inscenační tradici uvádění her tohoto francouzského komediografa), Langerova Periferie a Millerovy Čarodějky ze Salemu. Připravena byla inscenace vlastní dramaturgie Neffových Sňatků z rozumu.**

- **Doplňený a generačně obměněný soubor se aktivně postavil za realizovaný program, Etablovali se v něm herci nastupující generace (M. Lambora, J. Kotrbatá, V. Javořík, T. Terberová, S. Rojková, Š. Vaculíková, D. Benedickt, M. Adamczyk) i nově angažovaní zralí umělci střední herecké generace (A. Talacková, I. Bareš, T. Pavelka). Spolu s těmi, kteří přišli s vedením divadla v sezoně 2012/2013 a těmi, kteří divadlu a jeho souboru zůstali věrní z předchozích epoch, dosahuje soubor žádoucí souhry a je stmelován jednotným duchem. Soubor je tvořen výraznými a všestranně disponovanými hereckými osobnostmi. Jako mnohogenerační těleso vzájemně sdílené a respektované zkušenosti se identifikuje s programem velké činohry jako divadlem tématu a režírovaného herce (J.Frejka).**

- Repertoár divadla na obou scénách se stabilizoval, měsíčně nabízíme divákům na výběr z cca dvaceti inscenací nejrůznějších činoherních žánrů. Vycházíme vstříc divácké preferenci komediálních titulů

(Feydeau: Když ptáčka lapají, Molière: Škola žen), ale oceňujeme i postupně rostoucí zájem publika o náročnější tituly (Preissova: Její pastorkyňa, Langer: Periferie). Těší nás, že některé studiové inscenace českých komorních her jsou stále poptávány (nové Procházko Ucho, Lagronové Nikdy, Landovského Hodinový hoteliér). Návštěvnost 76 % (a tržebnost 72 %) v roce 2017 nasvědčují tomu, že v repertoáru se ustálila pro evropské činoherní scény standardní rovnováha mezi „lehčí diváckou“ a „náročnější veřejnoprávní“ nabídkou.

Výsledek roku 2017 ukazuje, že připomínání tradice a její nová kontextualizace, není-li prováděna módně a kampaňovitě, se opravňuje v životě pospolitosti jako základní potřeba a hodnota. V tomto směru hodlá vedení divadla pokračovat se vši tvořivou náročností i v roce 2018, kdy bude završena stodesátá jubilejní vinohradská sezona a kdy se celá česká společnost připomene sto let existence samostatného státu.

Úsilí týmu, se kterým jsem nastoupil 1. 9. 2012 do funkce ředitele Divadla na Vinohradech, bylo ve střednědobých plánech zaměřeno právě k roku 2017, resp. k sezoně 2017/2018. Na podzim roku 2017, kdy Divadlo na Vinohradech oslavilo stodesáté výročí svého otevření, jsme chtěli po pěti letech trpělivé každodenní práce uzavřít období, které jsme pracovním pojmenovali jako „restituce (znovuustavení) velké činohry v DnV“. Ve vší stručnosti – šlo o obnovení významu Divadla na Vinohradech jako největší specializované souborové činoherní scény v republice a reprezentativní scény hlavního města Prahy, o moderní uchopení tradic české velké činohry a jejich rozvinutí v tvorbě reagující na stav současného scénického umění. Šlo o obnovu činoherního repertoáru, souboru, vztahu divadla v divákům a v širším smyslu k celé obci.

Začnu tuto malou výroční bilanci tím, co se z našich záměrů uskutečnit nepodařilo. Přes veškeré úsilí vedení divadla jsme ve výroční večer v listopadu 2017 nepřivítali diváky v rekonstruované budově s moderní jevištní technikou, scénickým a diváckým zázemím odpovídajícím 21. století a významu české metropole mezi evropskými městy. Zřizovatel divadla si je přitom zcela vědom tristního stavu, ve kterém jevištní technologie z roku 1927 a interiér divadla naposledy vymalovaný roku 1990, byly již delší dobu před příchodem našeho vedení, rada města odsouhlasila na základě naší iniciativy na rekonstrukci prostředky, nicméně byrokratický postup zdržuje všechny nezbytné přípravné kroky a posunuje horizont realizace někam k roku 2021. Jediným praktickým důsledkem zatímních nemalých časových a finančních investic je havarijní výměr na používání jevištní technologie, který nám ve dvou krocích, ke konci roku 2016 a ke konci sezony, tedy k červenci 2017, zakázal je využívat a nakonec přiměl zaaretovat jevištní stoly k ploše jeviště. Toto opatření vedlo k tomu, že jsme museli z repertoáru stáhnout několik divácky úspěšných inscenací, další starší přepracovat a u nových inscenací limitovalo scénografické možnosti a projevilo se na vizuální podobě inscenací studovaných od ledna 2017. Rozpor mezi potřebami a možnostmi je naplnit v tomto případě ovšem není výsledkem schopnosti či neschopnosti vedení divadla, ale výrazem ducha doby a jeho projevů v přebujelé legislativě a paralýze decizní sféry, ochromené obavami z případné kriminalizace jakéhokoli nezvratného rozhodnutí.

Proto nelze v žádném případě poměřovat vinohradské možnosti práce s moderní scénografií, světelným a zvukovým designem inscenací, zkrátka s možnostmi dosáhnout účinného scénického výrazu, se srovnatelnými evropskými metropolitními divadly. Jevištní technologie máme nyní na úrovni před rokem 1927, světelné a zvukové vybavení zastaralé čtvrt století na úrovni 90. let minulého století. Předchozími uživateli zanedbaného veterána, který v zásadě neprošel technickou prohlídkou, udržujeme jen díky invenci, talentu a obětavosti uměleckého a technického personálu v provozu na globalizované dálnici moderního divadla, troufám si dokonce tvrdit, že ne v tom nejpomalejším jízdním pruhu.

Rok 2017 byl ovšem i svědectvím o tom, co se při restituci velkého činoherního divadla na Vinohradech našemu vedení podařilo. Repertoár divadla (v běžném hracím měsíci na obou scénách nabízíme kolem dvaceti titulů) je tvořen už pouze inscenacemi vzniklými za stávajícího uměleckého vedení. Z první sezony našeho působení jsou stále na repertoáru a diváky vyhledávané inscenace Shakespearova Zkrocení zlé ženy a Kohoutova Hašlera. (Hašlera uvedla ČT ART ve zdařilém přímém přenosu ve výroční den DnV 23. 11. 2017). Diváckému zájmu se těší nejen komediální tituly, ale také díla české a světové klasiky (Preissové Její pastorkyňa, Shakespearův Romeo a Julie). S pěti tituly na repertoáru se etabloval program Česká a slovenská komorní hra ve Studiové scéně DnV, trvalý divácký zájem je zde o Landovského Hodinového hoteliéra (více než 50 repríz), ale potěšitelně i o Uhdeho Zvěstování a Lagronové Nikdy, obě inscenace překročily již 30 repríz. Zhruba polovinu repertoáru DnV přitom tvoří hry současných i klasických českých dramatiků. Orientaci na českou dramatikou považujeme za klíčovou nejen z hlediska přihlášení se k jubileím (110 let DnV v roce 2017 a 100 let ČR v roce 2018), ale zejména z povinnosti veřejnoprávní instituce k pěstování, kontextualizaci a rozvíjení tradic národní kultury.

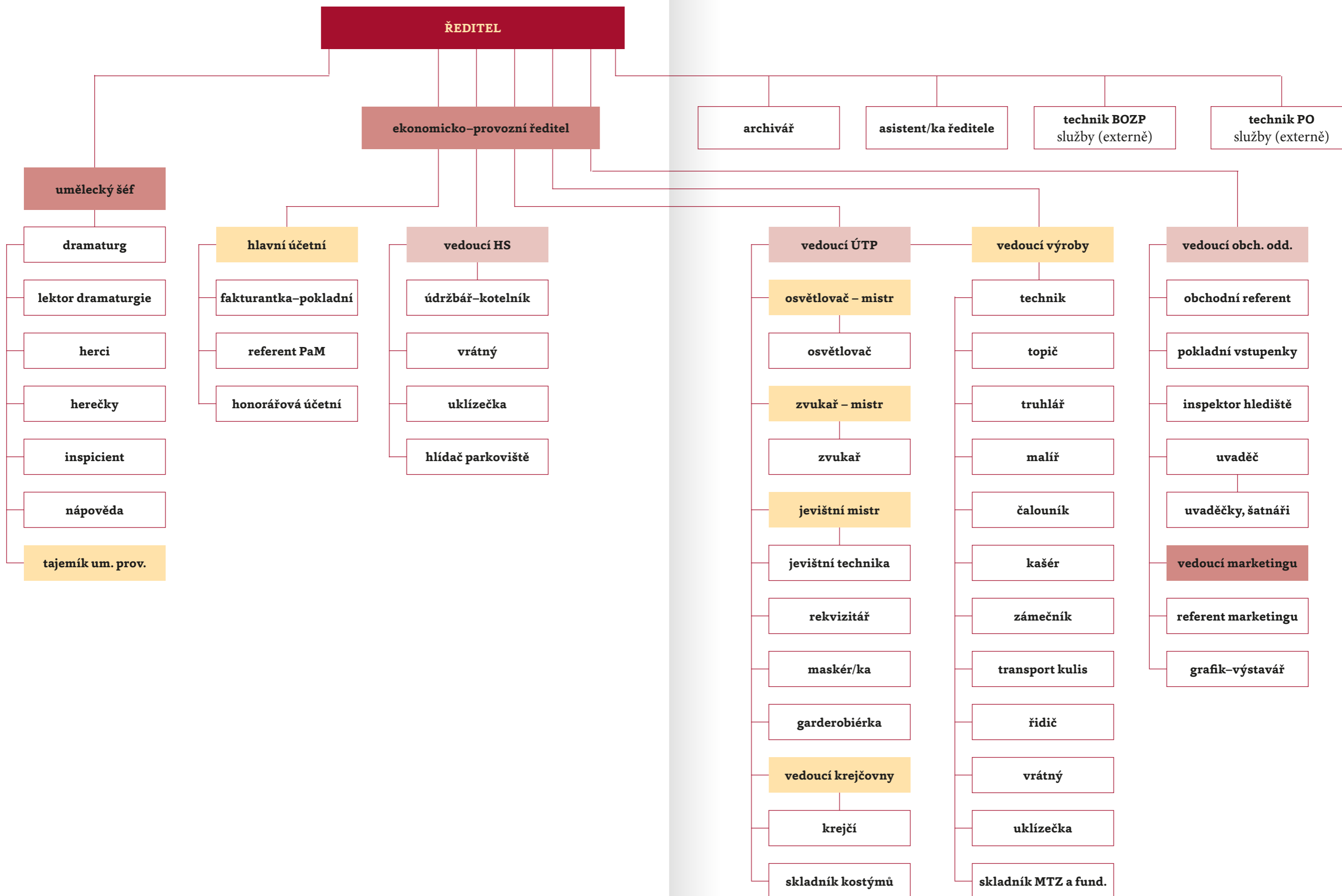
Herecký soubor DnV za pět let prošel rozsáhlou a nezbytnou generační proměnou, do střední a mladé věkové části souboru nastoupila řada perspektivních hereček a herců schopných dostát nárokům velké činohry na velkém jevišti. Jejich integrace a proměna souboru proběhly organicky a divácké ohlasy a preference nasvědčují tomu, že na některé z nich už se „chodí“ a představují tak silnou hereckou budoucí perspektivu divadla.

Výrazný nárůst počtu diváků, tržeb a návštěvnosti, který jsme zaznamenali v prvních dvou sezonách působení nového vedení v divadle, se podařilo udržet a stabilizovat. Mírné zakolísání některých ukazatelů v roce 2017 bylo způsobeno zejména nutností vyřadit některé vyhledávané inscenace z repertoáru jednak kvůli zákazu používat jevištní technologie, jednak díky odchodu některých významných hereček a herců do důchodu (V. Preiss, D. Kolářová) či na dlouhodobou zdravotní dovolenou (J. Dvořák). Nové způsoby komunikace a rozšíření služeb pro diváky se osvědčily a jsou soustavně evalúovány a inovovány. V roce 2017 jsme Noviny DnV, které vycházejí měsíčně jako příloha Hospodářských novin, ale distribuujeme je i samostatně, cíleně zaměřili k historickému exkursu do sto deseti let divadla, výrazně jsme akcentovali komunikace s diváky prostřednictvím nových médií, značně stoupl počet příznivců divadla na facebooku, inovovali jsme elektronický prodej vstupenek v souladu s nejpřísnějšími nároky na ochranu osobních dat

Rok 2017 byl zaměřen k oslavám stodesátého výročí DnV (a v tomto zaměření pokračuje sezona 2017/18) nejen kampanovitě, ale soustavně. Uvedeny byly inscenace významných titulů, připomínajících historii divadla: Ibsenův Peer Gynt, Langerova Periferie, Millerovy Čarodějky ze Salemu, pro premiéru v roce 2018 byla připravena původní Vedralova dramati-zace Neffových Sňatků z rozumu, zamýšlená jako pocta budovatelům moderní české společnosti, Žižkova a Vinohrad a jejich „našeho“ divadla. Vydán byl speciální kalendář mapující fotografiemi po desetiletích historii DnV, Noviny DnV obsahovaly dva rozsáhlé cykly – Vinohradská desetiletí a Vinohradské události, divadlo inicializovalo a podílelo se na vydání monografie spisovatele a vinohradského herce Jiřího Žáka Sto deset vinohradských osobností, uskutečnily se dvě výstavy věnované osobnostem vinohradské scénografie, na historii DnV se zaměřily i přednášky ve Studiové scéně (o H. Ibsenovi, o G. Preissové, o F. Zavřelovi) i některé bilanční Večery bez líčidel (s I. Rackem, J. Satoranským, J. Plachým, V. Vydrou). K Noci divadel bylo nastudováno scénické čtení z knihy V. Štecha Vinohradský případ, které jsme čtyřikrát zahráli. Vyvrcholením oslav pak byl již zmíněný přímý televizní přenos inscenace Kohoutova Hašlera a Slavnostní večer, ve kterém byla invenčně připomenuta historie divadla, včetně rekonstrukce části otevírací inscenace divadla, Vrchlického Godivy.

Dovolte mi závěrem poděkovat všem spolupracovníkům v divadle, kteří se na realizaci programu velké činohry podílejí, za jejich tvůrčí a invenční práci, díky níž se tento program etabloval, získal důvěru a zájem publika a vzrůstající respekt odborné veřejnosti.

Soupis zaměstnanců a spolupracovníků
(vč. DPP, brigádníci, dobrovolníci) včetně
údajů o velikosti jejich úvazků.

Pracovní pozice	Třída	Stupeň	Úvazek	Počet zam.
ředitel divadla	13	10	1	1
šéf uměleckého souboru	13	12	1	1
ekonomicko-provozní ředitel	12	11	1	1
šéf marketingu	9	8	1	1
tajemník uměleckého souboru	10	11	1	1
šéfdramaturg	13	12	1	1
dramaturg	9	9	1	1
lektor dramaturgie	10	12	1	1
herecký soubor - muži	10	4	1	1
herecký soubor - muži	10	8	1	3
herecký soubor - muži	10	9	1	4
herecký soubor - muži	11	10	1	1
herecký soubor - muži	11	11	1	1
herecký soubor - muži	12	9	1	1
herecký soubor - muži	12	10	1	1
herecký soubor - muži	12	11	1	2
herecký soubor - muži	12	12	1	5
herecký soubor - muži	12	12	0,5	1
herecký soubor - muži	13	12	1	1
herecký soubor - muži	13	12	0,7	3
herecký soubor - muži	13	12	0,5	1
herecký soubor - ženy	10	8	1	3
herecký soubor - ženy	10	11	1	1
herecký soubor - ženy	11	9	1	3
herecký soubor - ženy	11	10	1	5
herecký soubor - ženy	11	11	1	1
herecký soubor - ženy	13	10	1	1
herecký soubor - ženy	13	12	1	1

Pracovní pozice	Třída	Stupeň	Úvazek	Počet zam.
archivář	9	12	1	1
inspice	7	12	1	3
nápověda	5	9	1	1
nápověda	5	10	1	1
nápověda	5	12	1	1
redakce	9	11	0,5	1
asistentka ředitele	8	8	1	1
personální a mzdový účetní	11	10	1	1
honorářová účetní	9	9	0,8	1
hlavní účetní	11	6	1	1
účetní	9	12	1	1
vedoucí obchodního odd.	9	9	1	1
obchodní referent	9	11	1	1
obchodní referent	9	12	1	3
pokladní vstupenek	7	11	1	1
pokladní vstupenek	7	12	1	3
výstavář/grafik	9	3	0,8	1
marketingový referent	9	12	1	1
vedoucí investiční referent	11	12	1	1
vrátný	1	12	1	4
hlídač parkoviště	1	12	0,7	2
úklid	3	12	1	3
úklid	3	12	0,6	4
údržbář - topič	4	12	1	2
autoprovoz - řidič	6	11	1	1
autoprovoz - řidič	6	12	1	1
MTZ - skladník	5	12	1	1
MTZ - zásobovač	9	12	1	1

Dohody o pracovní činnosti - do 0,5 úvazku

Profese	počet DPČ
vrátný	4
hlídač parkoviště	1
údržbář - topič	2
osvětlovač	7
rekvizitář	2
maskér/vlásenkář	1
uvaděč/šatnář/informátor	30

Pracovní pozice	Třída	Stupeň	Úvazek	Počet zam.
uvaděč/šatnář/informátor	3	8	0,7	5
uvaděč/šatnář/informátor	4	12	1	1
šéf UT provozu	11	9	1	1
jevištní mistr	9	12	1	2
jevištní technik	5	9	1	6
jevištní technik	5	10	1	5
jevištní technik	6	9	1	1
jevištní technik	6	10	1	10
jevištní technik	8	9	1	2
osvětlovač - mistr	9	12	1	1
osvětlovač - elektrikář	5	12	1	1
osvětlovač	7	9	1	5
osvětlovač	8	9	1	1
osvětlovač	8	10	1	1
zvukař	9	12	1	3
rekvizitář	5	9	1	2
rekvizitář	5	11	1	1
maskér/vlášenkář	6	11	1	1
maskér/vlášenkář	7	12	1	1
maskér/vlášenkář	9	12	1	1
garderobiér	5	9	1	4
garderobiér	5	10	1	1
krejčí scénických kostýmů	7	10	1	2
krejčí scénických kostýmů	7	11	1	1
krejčí scénických kostýmů	7	12	1	3
krejčí scénických kostýmů	9	10	1	1
krejčí scénických kostýmů	9	12	1	1
skladník scénických kostýmů	4	12	1	2
dekorační výroba - vedoucí	9	12	1	2
truhlář	7	12	1	4
truhlář	8	12	1	2
malíř	8	11	1	2
čalouník	7	12	1	1
kašér	8	11	1	1
zámečník	8	11	1	2
manipulační dělník	3	12	1	6
vrátný	1	12	1	4
úklid	1	11	0,75	1
úklid	2	12	1	1
skladník	2	10	0,25	1
skladník - topič	3	12	0,4	1

Autoři

Jméno	Předmět smlouvy	Hra
Bazika David	scénárista	Čarodějky ze Salemu
Burget Eduard, PhD.Dr.	autor článku do novin	x
Burian Jan	režisér	Lev v zimě
Buriánová Zuzana	režisérka	Vinohradský případ
Ciller Tom	výtvarník kostýmů	Ifigenie v Aulidě
Čapek Karel	výtvarník scény	Ucho
Čičvák Martin	režisér	Ifigenie v Aulidě
Dominik Šimon	režisér	Ucho
Dušek Jan, arch.	scénárista	Škola žen
Franz Vladimír, Prof. JUDr.	autor scén.hudby	Čarodějky ze Salemu
Glogr Karel	výtvarník scény a kost.	Lev v zimě
Hauskrechtová Jana	návrhářka kostýmů	Škola žen
HofferJohann Georg	výtvarník scény	Ifigenie v Aulidě
JustVladimír, Prof. PhDr. CSc.	odborné zhonocení	Premiéry sezony 2016/2017
Koubská Vlasta, Doc. PhDr.	scénáristka výstavy	J+A.Wenigové
Krčmářová Petra	návrhářka kostýmů	Ucho
Lomnický Peter	dramaturg	Peer Gynt
Lomnický Peter	asistent režie a dram.	Ifigenie v Aulidě
Nováková Hana	překladatelka	Peer Gynt
Nováková Hana	autor článku	Vinohradská krize
Nováková Hana	překladatelka	Linda
Pacek Martin	pohybová spolupráce	Škola žen
Procházková Lenka	autor článku do progr.	Ucho
Ratajský Zdeněk	pohybová spolupráce	Periferie
Roszkopf Marta	výtvarník kostýmů	Čarodějky ze Salemu
Sajfertová Zdeňka	jazyková spolupráce	Peer Gynt
Stránská Linda Fikar	pohybová spolupráce	Peer Gynt
Vavříková Eliška	pohybová spolupráce	Čarodějky ze Salemu
Verecká Tereza	scénáristka	Vinohradský případ
Zahálka Martin	opatření podkladů	Čarodějky ze Salemu
Zelinka Marek	pohybová spolupráce	Periferie

Výkonní umělci

Jméno	Profese	Hra
Adamczyk Marek	herec	Škola žen
Adamský Tibor	hudebník	Periferie
Aslamas Alexej	hudebník	Periferie
Bartoš Vojtěch	herec	Škola žen
Bartoš Vojtěch	herec	Periferie
Böhm Petra	hudebnice	Periferie
Borisov Ivanov Ivan	hudebník	Periferie
Brousek Ondřej	herec	Peer Gynt
Brousek Ondřej	herec	Lev v zimě
Burget Eduard, PhD. Dr.	přednášející	František Zavřel-dramatik
Cibulková Klára	herečka	Velká mela
Čech Martin	hudebník	Periferie
Čech Mikoláš	hudebník	Periferie
Deák Juraj	herec	Romeo a Julie
Dedičová Monika	hudebnice	Čarodějky ze Salemu
Divišová Veronika	herečka	Čarodějky ze Salemu
Dominik Šimon	herec	Ucho
Elznic Marek	hudebník	Periferie
Engonidis Nikos	korepetitor	Její pastorkyňa
Engonidis Nikos	hudebník	Její pastorkyňa
Franěk Josef	herec	mimický sbor
Hájek Dominick Benedikt	herec	Škola žen
Hubka Tomáš	hudebník	Periferie
Hustoles Aleš	hudebník	Periferie
Hustoles Tomáš	hudebník	Periferie
Janoušek Pavel, PhDr. CSc.	přednášející	František Langer-dramatik
Janovský Jaroslav	herec	mimický sbor
Kalinovská Helena	hudebnice	Periferie
Kepka Jaroslav	herec	Periferie
Klausnerová Anna	herečka	Čarodějky ze Salemu
Kolafova Barbora	hudebnice	Periferie
Korbelová Sára	herečka	mimický sbor
Kotýnková Kateřina	herečka	mimický sbor
Kraus Ondřej	herec	Romeo a Julie
Kroupa Vladimír	hudebník	Periferie
Kučera Brandon	herec	mimický sbor

Jméno	Profese	Hra
Lexová Tereza	herečka	mimický sbor
Mach Jakub	herec	mimický sbor
Němec Matěj	herec	mimický sbor
Petrášek Vít	hudebník	Periferie
Petrov Roman	hudebník	Periferie
Pokorný David	hudebník	Periferie
Racek Ilja	herec	Večer bez líčidel
Rázlová Regina	herečka	Čarodějky ze Salemu
Rázlová Regina	herečka	Pygmalion
Rázlová Regina	herečka	Čarodějky ze Salemu
Rázlová Regina	herečka	Pygmalion
Romanovský Michael	hudebník	Periferie
Sladká Laura	herečka	mimický sbor
Sladká Viktorie	herečka	mimický sbor
Spěváčková Šimona	herečka	mimický sbor
Svěrák Jiří	udělovatel cen	August,cena vinohr.diváka
Svoboda-Plíšková Gabriela	hudebnice	Periferie
Šikýř Daniel	herec	mimický sbor
Šindelářová Martina	herečka	Čarodějky ze Salemu
Šlapanský Marek	hudebník	Čarodějky ze Salemu
Šmejkalová Kamila	herečka	Pygmalion
Štajnochr Ondřej	hudebník	Periferie
Tamchyna Robert	moderátor	August,cena vinohr.diváka
Thuri Jan	hudebník	Periferie
Töpfer Tomáš	herec	Když ptáčka lapají
Töpfer Tomáš	herec	Lev v zimě
Vajo Marek	hudebník	Periferie
Vlková Laura Mikel, Mgr.	hudebnice	Vinohradský případ
Vlková Laura Mikel, Mgr.	korepetitorka	Vinohradský případ
Vodička Vladimír	hudebník	Čarodějky ze Salemu
Vonšovský Tomáš	herec	mimický sbor
Vovsová Helena	hudebnice	Periferie
Zahálka Martin	herec	Hašler
Zahálka Martin	herec	Bytná na zabití
Žigmund Jiří	hudebník	Její pastorkyňa

Georges Feydeau
Když ptáčka lapají...

Překlad: **Helena Šimáčková**
Režie: **Tomáš Töpfer**
Premiéra: **6. ledna 2017**
Počet představení v roce 2017: **30**

Od 60. let minulého století je mistr francouzské situační komedie G. Feydeau právem považován za „kmenového“ autora repertoáru DnV. Po derniéře dvacet let uváděné Menzelovy inscenace Brouka v hlavě se dramaturgie vrátila k titulu, který zde byl (v jiném překladu) uváděn na konci 80. let pod názvem Taková ženská na krku. Úraz představitelky hlavní ženské role T. Barbarové vyvolal nutnost celou již prakticky připravenou inscenaci přezkoušet (role se ujala A. Černá), a premiérována proto byla až v roce 2017. Žánrově adekvátní režie T. Töpfera vychází z komediálního potenciálu souboru DnV, působivá scénografie J. Duška funkčně zaměřuje pozornost publika na mimické rozehrávání dílčích komických situací. Inscenace v repertoáru divadla solidním způsobem plní rekreativní funkci. Oceňilo to například publikum dvou výjimečných silvestrovských repríz.

Henrik Ibsen
Peer Gynt

Překlad: **J. Vohryzek a J. Bruckner**
Režie: **Martin Čičvák**
Premiéra: **17. března 2017**
Počet představení v roce 2017: **13**

Ibsenovo básnické drama poprvé nastudoval v DnV za první světové války K. H. Hilar. V jubilejním roce divadla se dramaturgie k tomuto velkému opusu vrátila. S režisérem Čičvákem a scénografy Hofferem a T. Cillerem se snaží filosofický obraz člověka, který v dobách společenského přelomu tápe při hledání životních hodnot, interpretovat v intencích postmoderních společenských věd. Z tohoto hlediska bylo nezbytné „otevřít“ znovu diskursivní a díky v domácí interpretační tradici /způsobené Mathesiovou adaptací textů/ vynechané čtvrté jednání. Inscenace se opírá o úctyhodný a monumentální herecký výkon Ondřeje Brouska v titulní roli, divadlo navrhovalo tento výkon k ocenění a ocitl se, žel, v neproměněných nominacích na Cenu Thálie a cenu divadelních kritiků. Divácky náročné více než tříhodinové představení považujeme za tvůrčí čin odpovídající významu výročního roku divadla.

Molière
Škola žen

Překlad: **Jiří Žák**
Režie: **Juraj Deák**
Premiéra: **21. dubna 2017**
Počet představení v roce 2017: **20**

Molièrovky komedie historicky patří k základním oporám repertoáru DnV. Pro inscenaci v jubilejním roce byl zásadně přepracován překlad herce DnV Jiřího Žáka. Rýmovaný verš a stavba hry, odpovídající normativní estetice klasicistické tragédie, posloužil Molièrovi k virtuóznímu předvedení komediálního příběhu, postaveného na situačním jednání typově vyhraněných postav. Tého virtuozitě je práva inscenace J. Deáka, která rozlišuje založení jednotlivých komediálních typů (od sluhovských postav, pracujících s lazzi – gagy, přes milenecké postavy, inamorati, které autor vybavil na úkor milostného lyrismu nečekaným množstvím intrikářských charakteristik, až po psychologicky rozvinutou postavu paroháče, kterou autor poněkud autobiograficky napsal sám pro sebe). Strhující výkon Tomáše Pavelky jako Arnolfa potvrzuje perspektivu tohoto zralého a zkušeného herce v souboru DnV, slibné jsou i výkony mladých herců T. Terberové a D. Benedikta. Inscenace se díky své komediální živelnosti a pochopitelné lidskosti divácky prosadila.

František Langer
Periferie

Režie: **Martin Huba**
Premiéra: **26. května 2017**
Počet představení v roce 2017: **10**

Jedna z nejslavnějších českých her, která se právem stala součástí kánonu moderního evropského dramatu, byla ve světové premiéře uvedena v DnV roku 1925 režisérem Kvapilem. Její nové nastudování tak pokračuje v dramaturgické linii znovu zpřítomňování „rodinného stříbra“ repertoáru DnV a stalo se významnou součástí dramaturgie jubilejního roku. Významný slovenský herec, režisér a herecký pedagog M. Huba se společně se svým týmem (J. Ciller, P. Čanecký) dokázal podívat bez zatížení sentimentem „malých příběhů malých lidí z předměstí“ a interpretoval text jako velkou studii krize hodnotového systému. Tato interpretace Periferii správně přiřazuje k hlavním tématům, kterými se DnV v hodnotově otřesené společnosti zabývá. Výrazná a oceněníhodná je režisérova práce s dvojicí mladých herců v rolích Anny (Jana Kotrbatá) a Franciho (Marek Lambora). Působivá a emocionálně vzrušující inscenace je oceňována zejména náročnějšími diváky.

Jan Procházka – Lenka Procházková
Ucho

Režie: **Šimon Dominik**
Premiéra **9. června 2017 ve Studiové scéně**
Počet představení v roce 2017: **11**

V cyklu Česká a slovenská komorní hra ve Studiové scéně DnV jsme uvedli text hry, kterou z filmové povídky a scénáře Jana Procházky pro jeviště upravila jeho dcera Lenka. Film Ucho a historie jeho uvedení, resp. cenzorského trezorování, se stala součástí novodobé české historie. Inscenace Šimona Dominika se zdařile vypořádala jednak s onou zmíněnou historičností, která hrozila dezaktualizací živého dramatického obsahu, jednak také s rizikem srovnání bravurních hereckých výkonů filmových představitelů rolí. Bilance mravní vyhořelosti hrdinů hry je v inscenaci provedena na historických reáliích padesátých let, nicméně s poukazem na etické rozpory a nebezpečí bezzásadové konformity, které ohrožuje naši současnou společnost. Bravurní herecké studie odevzdávají v inscenaci A. Talacková a D. Bambas, na oba tyto výkony divadlo prostřednictvím své nominace upozornilo Hereckou asociace. D. Bambas pak získal Cenu Thálie, i když za výkon v inscenaci Městského divadla Mladá Boleslav. Ucho se těší velkému zájmu diváků a všechny jeho reprízy byly vyprodány.

James Goldman
Lev v zimě

Překlad: **Ota Ornest**
Režie: **Jan Burian**
Premiéra **21. října 2017**
Počet představení v roce 2017: **12**

„Well made play“ hollywoodského scenáristy J. Goldmana osciluje mezi žánry zápletkové komedie, historického apokryfu a psychologického rodinného dramatu. Její uvádění je oprávněno v případě, že se pro dvě hlavní královské role, ale nejen pro ně, nacházejí v souboru vynikající herci. Tyto předpoklady soubor DnV splňuje. D. Havlová a T. Töpfer bezesbytku využili hereckých příležitostí, které jim Burianova citlivá režie nabídla. Jejich herecká interpretace virtuózně osciluje mezi citovostí a sofistikovanou, diplomatickou hrou. Celé obsazení hry pracuje s příslušnou mírou nadsázky, která umožňuje publiku sdělit jak komediální, tak také lidský rozměr dramatu. Inscenace se proto právem těší velkému zájmu spokojeného publika a ukazuje možnosti hereckého mistrovství v tvorbě žánrově i psychologicky nejednoznačných postav.

Václav Štech – Tereza Verecká
Vinohradský případ

Literární kabaret – scénické čtení
Režie: **Zuzana Buriánová**
Premiéra **18. listopadu 2017**
Uvedeno **4x**

Pověstná skandální a skandalizující kniha druhého ředitele DnV V. Štecha se stala východiskem textu literárního kabaretu, který pro Noc divadel v roce stodesátého výročí DnV autorsky připravila dramatická T. Verecká a s herci DnV jako inscenační náčrt nastudovala Z. Buriánová. Vtipná hodinová show byla ve Studiové scéně kvitována návštěvníky Noci divadel.

Arthur Miller
Čarodějky ze Salem

Překlad: **Kateřina Hilská**
Režie: **Juraj Deák**
Premiéra **20. prosince 2017**
Počet představení v roce 2017: **4**

Millerovo nejuváděnější drama má epiteton „historické“ právem hned ve dvou významech. Jednak tím, že se zabývá skutečnou historií čarodějnických procesů v Nové Anglii na konci 17. století, jednak protože je apokryfem společnosti manipulované strachem z domnělého nepřítele k patologické podřízenosti v 50. letech. Na Vinohradech hra byla poprvé uvedena v roce 1962, tehdejší generace divadelníků se skrže ni vyrovnávala se svým selháním v českých 50. letech. Režisér J. Deák s dnešním souborem interpretuje text jako varování před návratem psychologických mechanismů, které jsou schopny rozvrátit ducha a hodnotový řád společnosti. Režisérovi se v inscenaci daří vést početné obsazení k tvorbě plastických a psychologicky hodnověrných postav, které iniciují divákovu empatii. Řada pozitivních diváckých ohlasů potvrzuje, že inscenace je srozumitelná nikoli jako historický obraz, ale jako drama dneška, a že míra empatie vzbuzuje u řady diváků katarzní účín. O to se zasluhují všichni, zejména však A. Elsnerová, T. Pavelka, J. Kotrbatá, T. Terberová, R. Rázlová, S. Skopal, D. Ratajský a I. Bareš v hlavních rolích.

V roce 2017 byly reprízovány, kromě uvedených premiér, i následující tituly. Jsou zde seřazeny od nejstarších po nejnovější podle data svých premiér:

**William Shakespeare:
Zkrocení zlé ženy**

Úspěšné Deákovovo nastudování Shakespearovy genderově nekorektní komedie je na repertoáru od podzimu roku 2012 a dočkalo se do konce roku 2017 už 72 repríz.

**Pavel Kohout
Hašler**

Původní hra napsaná na objednávku DnV se hraje v Töpferově režii od roku 2013, dosáhla do konce roku 2017 celkem 67 repríz. K výročí divadla ji v přímém přenosu přenesla ČT ART.

**Graham Linehan
Bytná na zabít**

Brilantní britská situační komedie se v Deákově režii hrála od své premiéry v roce 2014 již 70x.

**Miroslav Krleža
Rod Glembayů**

Derniéra v červnu 2017

Společenské a rodinné drama klasika jugoslávské dramatiky bylo v režii M. Huby za stálého zájmu publika odehráno v 37 reprízách a vidělo je cca 18 000 diváků.

**Pavel Landovský
Hodinový hoteliér
Studiová scéna**

Poslední inscenace režiséra Ivana Rajmonta, která je v Praze k vidění, se i po obnovené premiéře po mateřské dovolené M. Frösslové těší vysokému diváckému zájmu, také díky vynikajícím výkonům J. Satoranského a O. Vlacha. Na konci roku 2017 byla odehrána již bezmála 50x.

**Peter Shaffer
Amadeus**

Vynikající Čičvákova inscenace i po převzetí role Salieriho D. Ratajským (za dlouhodobě nemocného J. Dvořáka) přitahovala zájem publika, roku 2017 jsme ji odehráli 13x.

**Karel Čapek
Loupežník**

Derniéra v únoru 2017

Nové nastudování Čapkova juvenilního textu v režii T. Töpfera bylo hráno dva roky více než 40x, rovněž v dopoledních představeních pro školy, a uvolnilo v repertoáru prostor Langerově Periferii.

**Lenka Lagronová
Nikdy**

Studiová scéna

Desetkrát v roce 2017 byla zahrána tato křehká, ale hluboká hra současné české autorky. Třicet repríz od její premiéry a stálý zájem publika považujeme za úspěch herecky bravurního nastudování režisérky K. Duškové.

**William Shakespeare
Romeo a Julie**

Deákova inscenace, poptávaná rovněž středními školami na dopolední reprízy, přesáhla se čtyřicítkou repríz od premiéry zájem o předchozí dvě nastudování režisérů Štěpánka a Buriana.

**Tereza Verecká
Na kamenném, kamenném poli (Job)**

Derniéra v březnu 2017

V české premiéře uvedená debutantská hra mladé české dramatičky byla reprízována 15x. Dočkala se knižního vydání a její maďarský překlad byl inscenován jako scénické čtení v Budapešti na Dnech českého divadla.

**Henrik Ibsen
Nepřítel lidu**

Derniéra prosinec 2017

Aktuální a apelativní inscenace byla páteční inscenací dramaturgické linie inscenací zkoumajících prostřednictvím interpretace textu moderní klasiky hodnotové proměny dnešní společnosti. Uvedli jsme ji 25 x a vidělo ji cca 7 500 diváků.

**Ladislav Smoček
Piknik**

Studiová scéna

Smočkova „povídka z pralesa“ se v nastudování D. Šiktance stala výrazným pokusem o interpretaci kanonického textu moderního českého dramatu. V roce 2017 uvedeno 9 představení.

**J. A. Breál
Velká mela**

Francouzská společenská komedie utrpěla při reprízách úrazem T. Bebarové, kterou pak po přestávce v reprízování zastoupila K. Cibulková. Od začátku sezony 2017/2018 se již hraje v původním obsazení, v roce 2017 hráno 9x, celkem 25 repríz.

**G. B. Shaw
Pygmalion**

Za dva roky od premiéry byla Deákova inscenace klasické moderní komedie za velkého zájmu diváků uvedena již 65x. Její návštěvnost je 90 %.

**Milan Uhde
Zvěstování aneb Bedřichu, jsi anděl**

Ineditní komedie nastudované ve Studiové scéně k autorovým osmdesátinám byla od své premiéry uvedena 27x. Diváci oceňují komediální herectví A. Černé, Z. Vejvodové, T. Pavelky a Ot. Brouška ml.

**Gabriela Preissová
Její pastorkyňa**

Precizně a originálně interpretované klasické české venkovské drama v senzitivní režii M. Františka bylo uvedeno od své premiéry již 30x, záznam inscenace pořídila ČT.

**A. Peškov (M. Gorkij)
Sluníčkáři (Děti slunce)**

Derniéra v květnu 2017

Inscenace společensky závažného dramatu klasika ruského dramatu se, žel, nepotkala přes své nesporné kvality, oceněné kritikou, s větším zájmem publika. Jejich patnáct repríz vidělo cca 4000 diváků.

**Euripidés:
IFIGENIE V AULIDĚ**

Tragédie

Režie: **Martin Čičvák**

**Vladimír Neff – Jan Vedral
SŇATKY Z ROZUMU**

Česká premiéra

Režie: **Radovan Lipus**

**Colin Higgins
HAROLD A MAUDE**

Romantická komedie

Režie: **Juraj Deák**

**Magdalena Frydrych Gregorová
ULITY**

Původní česká komedie – Studiová scéna

Režie: **Alžběta Buriánová**

**Josef Topol
KONEC MASOPUSTU**

Hra

Režie: **Martin Františák**

**Viliam Klimáček
ZJEVENÍ – HROBNÍKOVA DCERA**

Tragikomedie – Studiová scéna

Česká premiéra

Režie: **Šimon Dominik**

**N. V. Gogol
REVIZOR**

Komedie

Režie: **Juraj Deák**

Když ptáčka lapají...

Když Vydra celý večer prská a Rychlý si plete Bouzina s buzíkem

Zdroj: idnes.cz

Autor: Tomáš Štáštka

Publikováno: 1. března 2017

Pitvořící se Marek Holý a Andrea Černá na plakátu k premiéře hry Když ptáčka lapají, kterou uvedlo Divadlo na Vinohradech, dávají tušit, že přední pražská scéna po čase opět políčila na milovníky nevázané taškařice.

Hercům v hlavních rolích pak mají sekundovat osvědčené komediální trumfy, tedy Petr Rychlý, Václav Vydra a Kateřina Brožová.

Od jména francouzského klasika frašky Georgese Feydeaua si zdejší vedení slibovalo – nebo aspoň tak je to navenek prezentováno – že by novinka mohla

vyplnit místo po legendárním Broukovi v hlavě. Stejný autor nutně neznamená stejné dílo, navíc u divadla je taková úvaha logicky zcela mimo. Pro případná srovnání je především nutné brát v potaz, že výrazné tváře rekordního kusu, Ivan Trojan a Viktor Preiss, už v novince figurovat nebudou. S tak chmurnými myšlenkami může na Vinohrady divák vyrazit, máje v paměti tři roky starou premiéru obdobného ražení, tehdy hodně nepovedeného Soudce v nesnázích, kterého ani zmíněný Viktor Preiss nezachránil (recenze zde).

Když ptáčka lapají je v režii Tomáše Töpfera opravdu hra lehkého žánru. Dostaneme se do nezáviděníhodné situace mladíka Fernanda (Holý), který má před sebou domluvené zasnuby s dcerou (Šárka Vaculíková) dobře postavené baronky (Brožová) a jenž právě zjistí, že jeho milénka Lucetta (Černá) je na slavnostní večer zvána též. Snaha z pikantní situace nějak vybruslit a přitom ani jednu z dam neztratit nabízí potenciál pro ztreštěné

situace, které doplňuje přehlídka pitoreskních nahlouplých postaviček ve vedlejších rolích. V čele s horkokrevným generálem Irriguou (Rychlý), jenž je do Lucetty zamilován, ješitným písařem Bouzinem (Václav Svoboda) či popleteným Fontanetem (Vydra), jehož nejvýraznějším rysem je, že při jakékoli promluvě prská do obličejů ostatních.

Právě zmíněný rys Vydrovy postavy spolu s faktem, že Rychlého hispanofonní generál neustále komolí francouzská jména (Bouzin – buzík), má sloužit jako největší zábava večera. Vzhledem k tomu, že se představení táhne přes dvě hodiny a všichni víme, jak je to s tím opakovaným vtipem, zdá se, že na Vinohradech hodně přestřelili.

Vedle zajímavé, i když trochu rušící, moderně pojaté scény však příjemně překvapí výkony obou hlavních postav. Do zcela plochých rolí dávají Holý i Černá vše, i přes poměrně velké fyzické nároky a velikost vinohradského jeviště. Kdyby se tvůrci nebáli krátit, mohla být možná z Když ptáčka lapají lehká a svižná jednohubka. Mamutí délka blízka velkým kusům však řídký humor ještě více rozmělní a hlavně podtrhne zjevné slabiny textu – kam třeba v poslední části zmizí potřeštěný generál?

Publikum na Vinohradech by si zasloužilo komedii chytřejší i aktuálnější.

Hodnocení: 45% ■

Přetížené feydeauovské lékárnické váhy

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 8. ledna 2017

Klasik francouzské salónní frašky Georges Feydeau je zárukou divácké oblíbenosti. Proto není divu, že záhy po stažení dvacet let reprízovaného Brouka v hlavě nasadila vinohradská dramaturgie autorův další osvědčený titul. Fraška Un fil à la patte se skvostně napsanými absurdními situacemi se u nás hojně (v 80. letech dokonce i v Divadle na Vinohradech) hrála jako Taková ženská na krku. Nynější název Když ptáčka lapají... je vzhledem k ději zavádějící, lépe by snad bylo zůstat u titulu překladatelky Šimáčkové Proutník pod pantoflem, který odpovídá i významu originálu.

Zahrát dobře Feydeaua patří k mistrovské škole

divadelních dovedností a tu lze získat jen častým cvičením pod vedením špičkových trenérů. To se u nás bohužel neděje, takže čas zcela setřel rozdíl mezi Nestroymem, Šamberkem či Feydeauem do obecně hrané legrace. Jenže feydeauovská fraška je alchymie, kde se váží na gramy, jak připomíná i program vinohradské inscenace. Ta začíná slibně v duchu „belle époque“, šansonem dobře zpívajícího Jaroslava Satoranského. Herec vzápětí předvede, že přesně ví, co je sluha ve frašce zač, ke škodě věci se ale jeho škodolibý Firmin z jeviště až příliš brzy vytratí.

A pak se hraje hlavně ona legrace, štědře dávkovaná do jednotlivých hereckých sol, ať už je to Vydrův uprskaný Fontanet, Rychlého cholerickej Irrigua, Svobodův šamberkovský Bouzin, až po estrádní výstup Miss Bettingové Lilian Malkiny. Protagonista Fernand de Bois Marka Holého se mezi nimi tak trochu ztrácí, stejně jako jeho ženské protihráčky. A aby tomu tak nebylo, přidává se na síle i důrazu. Ne že by jednotlivé figury neměly svůj půvab, ale namísto jejich propojení do dobře namazaného hodinového strojku připomíná vinohradský Feydeau spíš boj o co největší a nejvýraznější prostor o sólo na scéně.

I scénografie se s klasickou „dveřovou“ fraškou mýjí. Namísto uzavřeného salónu je tu prostupný prostor tvořený svíse napnutými páskami, z jejichž třepetání nejen bolí oči, ale proti logice textu otvírají divákovi pohled do hloubky jeviště. Kostýmní všehočůť postrádá eleganci a vtip, a to i tam, kde se přímo nabízí (výměna obleku urostlého Fernanda s malým a kulatým Bouzinem nic moc na jeviště nepřinese). Staronový vinohradský Feydeau jistě méně náročné diváky spolehlivě pobaví, ale do preciznosti Brouka v hlavě má daleko.

Celkové hodnocení: 55% ■

Peer Gynt

Ibsenův Peer Gynt jako náš současník

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 20. března 2017

Uvést Ibsenova Peera Gynta předpokládá dvě věci: vědět, proč a o čem ho chci hrát, a mít herce pro náročnou titulní roli. Nová inscenace pražského Divadla na Vinohradech naplňuje obě podmínky a rozhodně stojí za to strávit s Peerem více než tři hodiny života.

Peer Gynt se u nás po léta hrál jako romantická severská pohádka o spasitelské síle věrné lásky. Postaral se o to i romantizující překlad, respektive úprava Bohumila Mathesia. Teprve v 90. letech přišli pánové Vohryzek a Brukner s novým textem, který Gyntovi vrátil jeho tvář. A je to tvář našeho současníka, nyní více než kdy předtím.

Od milého enšpíglovského dareby se posunul k pragmatickému kosmopolitovi, který heslo „být sám sebou“ vyměnil za trollí být „sám pro sebe“. Je to dnešní mladý muž v anonymitě letištní haly s laptopem na klíně řídící svět, jak ho v pozoruhodné studii otištěné v programu charakterizuje sociální antropolog Thomas Hylland Eriksen.

Vinohradská inscenace nijak netlačí na aktualizaci, na scéně chlad severských ledovců převrácených hlavou dolů kontrastuje s ostře barevnými plastovými koulemi pokrývajícími plochu jeviště. Jejich použití zafunguje ve scéně divokého milování Peera se třemi salašnicemi, a poté ještě jednou. Jinak působí samoúčelně. Na rozdíl od dřevěné šikmy, která funkčně vytváří řadu konkrétních dějišť i metaforu Gyntovy životní šikmé plochy.

Režisér Čičvák s dramaturgem Vedralem seškrtili olbřímí text do sevřeného tvaru a množství postav zredukovali na devítičlenný herecký chór obklopující Peera. Vyčleňuje se z něho i záměrně podobná dvojice Peero-

vých osudových žen, Matka Ase v spíše nemateřském podání Andrey Černé a Solvejg, nesentimentálně a úsporně hraná Andreou Elsnerovou.

Peer Gynt je po Andrim, Amadeovi a Caligulovi čtvrtou Čičvákovou spoluprací s Ondřejem Brouskem a je to práce naplněná. Nehraje se vnější ilustrace proměny od chlapce k muži, na niž nezřídka bývají povoláni dva herci, ale postupně, tvrdohlavé, urputné i hravé prokousávání se k naplnění Peerovy chlapecké představy o vládci zeměkoule.

Brouskův Peer ale nikdy nedospěje, jeho život je jeden jediný, intenzivně žitý horečnatý sen, plný nespokojenosti se sebou i se světem, z něhož procitne krátce snad až v náručí Solvejg. Do té doby se rve o svou pravdu, despotický, okouzlující i odpudivý, nabitý energií, znovu a znovu si lízající rány z životních omylů, proher i zisků. Je to celistvá figura, zahraná s velkou energií a dobrým rozvržením sil, figura tragikomická a groteskní, plná rozporů a neschopnosti porozumět sobě samému, tak jako světu, který nás obklopuje.

Brousek je podepsán i pod účelným a emotivním využitím Griegovy hudby. A dokonce i ten připsaný trollí muzikál má v obraze tohoto světa své opodstatnění. Peer Gynt je inscenace, jaká na vinohradské jeviště patří, a to jak svým tvarem, tak výkladem i aktuálním zacílením.

Celkové hodnocení: 80 % ■

Peer Gynt na Vinohradech je věčný rebel bez příčiny

Zdroj: čt24.cz

Autor: Marie Třešňáková

Publikováno: 25. 3. 2017

Divadlo na Vinohradech zařadilo do svého repertoáru dramatickou báseň Peer Gynt, kterou Henrik Ibsen napsal v roce 1867. Ačkoli autor původně nepředpokládal, že toto jeho dílo bude uváděno na divadle, text se od dob vzniku inscenuje takřka nepřetržitě. Základní téma, hledání životní cesty, a nadčasová forma zpracování poskytuje totiž inscenátorům nepřeborné množství možností interpretace. Věčný boj jedince a společnosti, svobody s konvencemi, rezonuje i v současné vinohradské inscenaci.

Režisér Martin Čičvák se s náročným textem popasoval obdivuhodně. Na Vinohradech se hraje moderní divadlo,

ale při zachování ibsenovské poetičnosti. Dobový symbolismus ustoupil modernější koncepci, která zdatně využívá současnou oblibu žánru fantasy. Podivné bytosti, trollové, divoženky, opice, blázni, pokušitelé patří nenásilně do světa lidí, společně tak vytvářejí imaginární svět, vyprávějící o světě reálném.

Gynt živočišný a nespoutaný

Divadelní prostor ohraničuje světelný pás, na kterém je panorama velehor, ale výmluvně zobrazených vzhůru nohama, volným pádem vzhůru. Scéně dominuje šikma, která v představení slouží k jeho rytmizaci a především k ilustrování „volných pádů“ hlavního hrdiny. Peer Gynt se někdy bezstarostně, jindy obezřetně, dramaticky i zběsile, ale vždy nezadržitelně řítí střemhlav dolů, aby znovu a znovu vylezl zpět, aniž by si připustil možnost pádu dalšího nebo dokonce posledního.

Do titulní role byl obsazen Ondřej Brousek, který v dženách a mikině evokuje nesmrtelného „rebela bez příčiny“. Jeho Gynt je živočišný, konvencemi nespoutaný jedinec, který na své cestě za svobodou jde urputně a bezohledně, aniž by však potlačil své člověčenství.

Na rozdíl od trollů a různých jiných bytostí je Peer Gynt stále živoucí člověk se všemi lidskými pochybeními, úlety, sobectvím, fanfarónstvím, toužením nebo trápením. Ondřej Brousek v náročné expresivní kreaci představuje muže hledajícího sebe sama.

Všechny ostatní postavy jsou vlastně doprovodné, sloužící k dokreslení charakteru hlavního hrdiny. Ve vinohradské úpravě se většího partu v první půli dostalo Gyntově matce, kterou přes svůj evidentně mladší věk, přesvědčivě ztvárnila Andrea Černá.

Oproti tomu Solvejg pro vyjádření své bezpodmínečné lásky mnoho prostoru nedostala, což značně ubralo na dojmavosti závěrečné scény. Vnímání výjimečnosti Solvejgina čistého citu divákovi ztěžoval i fakt, že herečka Andrea Elsnerová byla obsazena i do role Salašnice, aniž by byla od Solvejgy výrazně odlišena maskou nebo kostýmem.

Mužská část souboru se více uplatnila ve druhé půlce, kdy především mysteriózní postavy hodnotily a komentovaly dosavadní Gyntův život. Přesný a odměřený Otakar Brousek jako Kněz, dábelky klidný a povznesený Knoflíkář Dennyho Ratajského a šelmovsky zákeřný Hubený Jiřího Maryška společně drží závěrečnou část pevně v rukou a zdatně tak překonávají přílišnou délku celého představení. ■

Rock'n'troll. Umaštěný a bezzubý pobuda Brousek budí sympatie

Zdroj: idnes.cz

Autor: Tomáš Štáštka

Publikováno: 22. června 2017

Další vinohradská spolupráce herce Ondřeje Brouška a režiséra Martina Čičváka nabízí divákům moderní pohled na Ibsenovu klasiku Peer Gynt. Náročná představení opět nabízí neobvyklou scénu a velký herecký výkon. Jít si pevně za svým jediným cílem, či jen ochutnávat, co zrovna život přináší? Být za každých okolností sám sebou, či konformně klouzat po každodenních kompromisech?

Stěžejní dílo Henrika Ibsena Peer Gynt nabízí i 150 let od napsání aktuální otázky a je jedno, zda byla „dramatická báseň“ psána jako kritika tehdejšího norského nacionalismu, pohádka pro dospělé, či autorovo vyrovnání se s vlastními selháními.

Aktuální režie Martina Čičváka v pražském Divadle na Vinohradech akcentuje nadčasové osobnostní dilema, které titulní postava dramatu řeší. Peer Gynt je v podání Ondřeje Brouška sympatický snílek, který se celý život snaží, ovšem kvůli své nezodpovědnosti, která ústí v patologické útěky od problémů, nikdy ničeho nedosáhne. A když přijde ve finále čas zúčtování, nezachrání ho ani čistá a nezničitelná láska křehké Solvejg (Andrea Elsnarová).

Zatímco v jiných nastudováních často různě starých oGynta hrají dva herci, Brousek zůstává po celou dobu na scéně sám. V osvědčené spolupráci s Čičvákem už standardně podává skvělý výkon, který vedle tun veršů umocňuje stoupající fyzické vyčerpání.

Hraje se totiž na šikmé ploše, ze které se Gynt během svých životních útrap několikrát skutálil do orchestřiště, aby se opět vyhrabal nahoru. Jinak střídmou scénu, kterou do severského prostředí zařazuje mlčenlivý chlad norských ledovců, Čičvák ozvláštňuje kuličkami z dětských koutků, snad aby připomněl Gyntovu nedospělost či jeho nemorální obchody. Ostatní postavy Brouskovi jen přihrávají, zaujme přesný Knoflíkář Dennyho Ratajského, postava matky v podání Andrey Černé však působí až rušivě mladě. Její přílet deus ex machina je jen čistou režisérskou manýrou.

I díky skvělému překladu z pera Jiřího Vohryzka a Josefa

Bruknera je nové nastudování na Vinohradech událostí, divák se však musí připravit na více než tříhodinové drama. Větší škrtání by asi neuškodilo, třeba často vynechávaná egyptská scéna by se inscenovat nemusela. Potěší však vtipně podaná muzikálová vsuvka z trollího světa, kde září všichni zúčastnění.

Kvůli zvalené mikině skrývající triko s nápisem rock'n'troll, roztrhaným džínám a chybějícím zubům působí Brouškův Gynt jako umaštěný pobuda, herec však postavu vnitřně podává jako někoho, kdo víc než se světem bojuje sám se sebou. A s tím se divák i přes náročnou délku dokáže snadno ztotožnit.

Hodnocení: 75% ■

Život jako bezvýznamná hra

Zdroj: divadelni-noviny.cz

Autor: Petra Zachatá

Publikováno: 17. dubna 2017

Divadlo na Vinohradech slaví úctyhodných 110 let od svého vzniku. Aby se toto jubileum odrazilo i v repertoáru, ohlédlo se vedení divadla do své minulosti a zvolilo titul, jímž završilo prvních deset let existence. Je jím Ibsenova velkolepá dramatická báseň Peer Gynt.

V roce 1916 ji zde v české premiéře nastudoval tehdejší umělecký šéf divadla Karel Hugo Hilar, titulní roli hrál Václav Vydra starší. O jednadvacet let později se tu drama objevilo znovu, tentokrát v režii Bohuše Stejskala, s Peerem Gyntem Otomara Korbeláře. Nová inscenace Martina Čičváka se tak musí vyrovnávat nejen s jevištními nástrahami Ibsenovy kolosální dramatické básně, ale také s inscenační historií psanou významnými osobnostmi českého divadla. Nelehkou titulní úlohu Čičvák podle očekávání svěřil svému dvornímu herci z vinohradského ansámbly, Ondřeji Brouskovi.

Peerův oportunismus

Režisér s dramaturgem Janem Vedralem text v nejnovějším překladu Josefa Vohryzka a Josefa Bruknera zkrátily takřka na polovinu – inscenace má něco málo přes tři hodiny. Přesto škrtky působí konzistentně, tvůrcům se povedlo odvyprávět vše podstatné. I divák znalý předlohy málokdy postřehne, že chybí větší textová plocha. Především v druhé půli inscenace se však stále palčivěji vkrádá dojem, že by další škrtky nebyly na škodu.

Je běžnou inscenační praxí, že 4. dějství hry zobrazující

Peerovo rozmařilé putování po světě se vypouští prakticky celé. Vedral s Čičvákem se většinu scén tohoto jednání rozhodli ponechat a ilustrují na nich Peerův oportunismus, bezskrupulóznost a bezzásadovost nejen ve vztahu k druhým lidem, ale především v rámci obchodního a okrajově také politického jednání. (Nor finančně podpoří v povstání Tibetu proti Číně silnějšího utlačovatele apod. Zde vidíme, že se Čičvák s Vedralem pokoušejí o nenápadnou aktualizaci: u Ibsena jde o povstání Řecka proti Turkům.)

Zdá se však, že některé výstupy tvůrci „omilostnili“ pouze kvůli možnosti vnést do inscenace trochu odlehčujícího vtipu. Herci tak notnou chvíli po scéně poletují jako opice, popřípadě představují lámanou češtinou hovořící cizince karikující různé národnosti, ale tyto prvoplánově komické scény mnoho dalších významů nepřinesou. A pokud ano, jsou zbytečně dlouhé. Sevřenost a dramatický tah první půle se po přestávce, bohužel, vytratí a divák pak v závěrečném zúčtování s Peerovým životem ztěžka hledá ztracenou koncentraci. Konec inscenace je přitom díky své katarzní smířlivosti neobyčejně působivý.

Od šikmy ke kuličkám

Obrat od významotvorné pestrosti k nadbytečné ilustraci v druhé půli prodělá také scénografie Hanse Hofferera. Škoda, protože scéna se v první části jeví jako nesporný klad inscenace. Se zvednutím opony je odhalena dlouhá dřevěná šikma. Umožňuje efektní nástup herců – Peer se kutálí ze srázu, jeho vyděšená matka (Andrea Černá) se ho snaží zachytit a těsně předtím, než se syn zřítí, se jí to povede. Toto molo je hlavním Peerovým působištem a nenápadným dokladem, že se díky své impulzivnosti a sklonu nepřemýšlet o důsledcích svého jednání od samého začátku pohybuje na šikmé ploše. A tato plocha vede do propasti: místo forbíny totiž zeje po celé délce jeviště díra.

A pak, v rámci Peerových milostných hrátek se Salašnicemi, je jeviště zaplaveno stovkami plastových míčků, které se používají v dětských koutcích. Jde o další důmyslný symbol, jenž vypovídá o Peerově dětinskosti, o tom, že žije, jako by vše byla jenom hra. Potíž tohoto komponentu scénografie je ovšem v tom, že není moc variabilní; jeho významem se nasytíme dost brzy; stovky barevných kuliček na scéně jsou sice vizuálně poutavé, ale nic dalšího už nabídnout nemohou.

Ve scénách Gyntova putování po světě pak Čičvák s Hof-

ferem přikročí k nezajímavé ilustraci pomocí rekvizit – hrdina předvádí robota, kterého dováží z Číny, nad jeviště se snese obří letadlo, maketa parníku vybuchne, Peer bydlí v poušti ve značkovém stanu a ze ztroskotané lodi se zachrání na nafukovacím člunu. Pomocí těchto zbytečně realistických komponentů snad tvůrci poukazují na to, že se hrdina dostává do moderního přetechizovaného a globalizovaného světa, kterému v přírodou ovládaném Norsku dosud unikal. Díky zásadám volného trhu může rozehrát své obchodní čachry, dováží věci z Číny a buduje svůj kapitál. Čičvákova a Hofferova práce jsou však v této části poznamenány snahou o efektní zabavení diváka. Jako by tvůrci nevěděli, co si s epizodickým čtvrtým dějstvím plným exotických míst počít. Možná se mohli více spolehnout na imaginaci diváka a obrazotvornost Ibsenových veršů, které mají v Brouskovi skvělého interpreta.

Vesnický pobuda

Divák ani nevnímá, že repliky jsou ve verši, z Brouskových úst plynou přirozeně. Protagonista přitom po celou dobu představení nezmizí z jeviště. Na scénu vtrhne jako uragán. V oranžové vytahané mikině, roztrhaných ošoupaných džínách, s rozčuchanými vlasy, vypadlými zuby a několika náplastmi na obličeji vypadá jeho Gynt jako prostinký vesnický pobuda. Není divu, že ho jeho matka hubuje a nešetří pohlavky. Vzápětí však Brousek jako Peer nejen ji, ale také diváky strhne svou vyprávěnkou, která loví soba. I přes pochybný zevnějšek k sobě všechny přitáhne kouzlem bezprostřednosti. A stále a znovu se mu jeho schopnost strhnout lidi na svou stranu osvědčuje, především při svádění dívek. Zprvu jeho lži a poklesky, například únos a zneuctění cizí nevěsty (Jana Kotrbatá), můžeme hodnotit jako mladickou nerozvážnost, ostatně je mu jen dvacet.

Ale postupně odhalujeme, že problém je závažnější – Brouškův Gynt je člověkem, jenž odmítá přijmout důsledky svých činů. Nebo jim nedokáže čelit, nemá na to dost odvahy a jeho svědomí není dost silné. To vidíme například ve scéně, kdy za ním trollí princezna (Antonie Talacková) přivádí jejich dítě, zrovna v momentě, kdy našel štěstí s nevinnou Solvejg (Andrea Elsnarová). Peer nesnese pohled na syna s nestvůrnou hlavou, nedokáže čelit zklamání Solvejg – jediným možným řešením je pro něj útěk. Mezi sebe a své problémy položí oceán, odjede do Ameriky. Peer Gynt bývá vykládán jako bezohledný egoista, ale v Brouskově vyčerpávacím pojetí se stává

ambivalentní postavou, s kterou divák musí chtít nechtít v mnohých momentech soucítit. Taková interpretace je ostatně v souladu s Ibsenovým textem; autor do svého hrdiny promítl i část sebe.

Ostatní herci povětšinou hrají hned několik postav; rozsáhlý dramatický personál se podařilo vměstnat mezi desítku představitelů. Po Peerovi je nejvýraznější postavou jeho matka Åse Andrey Černé. Herečka především vystihuje hluboký mateřský cit, jenž se vyznačuje shovívavostí vůči všem Peerovým lumpárnám. Scéna Åseiny smrti patřila k nejemotivnějším výstupům.

Solvejg, osudovou ženu Peerova života, ztvárňuje Andrea Elsnerová jako něžnou, nesmělou dívku jemného, trochu chlapeckého vystupování. Křehká a ryzí Solvejg je pravým opakem hlavního hrdiny. Její láska je tou jedinou věcí, která by mohla Peerovu životu ještě dát smysl. Čtveřici nejvýraznějších představitelů uzavírá Denny Ratajský, jemuž připadly všechny postavy zastupující nadpřirozený princip nicoty (Bøjg, Begriffenfeldt, Passažér, Knoflíkář) v inscenaci. Propůjčuje jim tajemnost a démonickou samozřejmost, za všech příležitostí zachovává starosvětskou eleganci, což podtrhuje jeho trochu mefistofelský červenočerný oblek. Nejvýraznější z jeho postav je tajemný Knoflíkář, jakýsi posel shora, jenž přiměje Peera poznat skutečnou podstatu svého bytí.

Že se Ondřeji Brouskovi podařilo vytvořit nebývale komplexní postavu, dosvědčuje především závěr inscenace. Tajemný Knoflíkář jeho život označí za nenaplněný, zcela průměrný a chce duši Peera roztavit na lžici jako nepovedený knoflík. Protože Gynt nehřešil nikdy vědomě, pouze v zápalu okamžiku, nepatří do pekla, ale kvůli jeho přečinům je mu zapovězeno i nebe. Hrdina se odsouzení do nicoty brání, ale postupně přichází na to, že svůj život skutečně promarnil. Brousek v těchto momentech dává postavě opravdu tragický rozměr v její tiché rezignaci. Tatam je hora kypící energií, nejistota jej zcela přemůže. Prostřednictvím Brouskova výkonu divák pochopí: jednou z nejhrošších věcí je na prahu smrti zjistit, že jsme svůj život vyplnili neustálou improvizací, která nám nedovolila poznat, kým skutečně jsme. Ibsenovými slovy: Jen samé slupky! Bezpochyby/ Tomuhle jádro uvnitř chybí. Nechci se dívat, prázdnota mě drtí./ Mám strach, že jsem byl mrtev ještě před svou smrtí.

Čičvák na Vinohradech

Peer Gynt je po Frischově Andoře, Shafferově Amadeovi a Camusově Caligulovi již čtvrtou společnou inscenací

Martina Čičváka a Ondřeje Brouska v Divadle na Vinohradech. Jejich tamní spolupráce se začíná profilovat jako řada výrazných pokusů o divadlo s existenciálněfilosofickým přesahem vypovídající o současném člověku. V kontextu vinohradské scény tak vytvářejí dramaturgickou linii, jež může vyvážit řadu lehčích komediálních titulů či inscenace české klasiky typické pro toto divadlo. V Peer Gyntovi dokázal režisér se svým dvorním vinohradským hercem vytvořit sugestivní paralelu k naší soudobé existenci, již často promarníme pendlováním mezi nepřebornými možnostmi, které nám postmoderní svět nabízí. V tomto chaosu je obtížné nalézt sám sebe, a každému tak hrozí nebezpečí, že uvízne podobně jako Peer Gynt v bezvýznamné existenci postrádající jakékoli hodnoty a dlouhodobější cíle. Inscenaci věnujících se takto hluboce existenciálním tématům není u nás mnoho, Čičvákův počín je pozoruhodným vyrovnáním s obtížně inscenovatelnou dramatickou básní a i přes některé nedostatky se může Peer Gynt stát předním titulem jubilejní sezony Divadla na Vinohradech. ■

Škola žen

Jak důstojně nosit nejen parohy. Tomáš Pavelka září ve Škole žen

Zdroj: idnes.cz

Autor: Tomáš Štáštka

Publikováno: 6. května 2017

Neutěšenou sérii rozřehnaných komedií utnulo Divadlo na Vinohradech sáhnutím po klasikovi z největších. Molierova Škola žen s Tomášem Pavelkou v hlavní roli se povedla.

Mezi návštěvníky střeďní reprízy novinky Divadla na Vinohradech se objevilo i velké množství mladých tváří, do hlediště zřejmě dorazila celá třída nějaké střední školy. Vzhledem k nedávné premiéře komedie Když ptáčka lapají..., kde se přední česká scéna přihlásila k tomu nejlehčímu žánru a nabídla divákům rozřehnanou veselohru

nevalné úrovně (recenze zde), se mohl divák podívat, zda další komedie s názvem Škola žen je i přes Molierovo autorství skutečně tím nejhodnějším uvedením mladých diváků do světa divadla.

Dramatická a komorní linka zdejšího repertoáru si svou kvalitu udržuje nadále, ale co se týče komedií, pokoušela se vinohradská scéna poslední roky příliš protnout s nabídkou komerčních scén. Jisté pochyby byly proto na místě.

A o to větší se konalo překvapení. Zmíněným středoškolkům a všem divákům totiž režisér Juraj Deák nabídl kvalitní kus hodný předpokládané úrovně vinohradské scény. Školu žen napsal divadelní klasik jako svou první velkou komedii. Chtěl v ní dokázat, že i nízký žánr, za který byly v jeho době komedie považovány, může vyprávět velký příběh. Vložil do něj navíc vlastní zkušenosti z manželství s výrazně mladší ženou a strach z nasazo-

vání parohů.

V hlavní roli kusu, který do češtiny přebásnil herec zdejšího ansámblu Jiří Žák, se objevil Tomáš Pavelka. Herec, který ještě minulou sezonu působil ve Švandově divadle, tak na Vinohradech dostal první velkou roli. A zhostil se jí skvěle. Celý úspěch Školy žen v podstatě stojí a padá s ním. Pavelka jako Arnolf, pán z Pařezova, který si doma odmala hýčká svou svěřenkyni a doufá, že z ní vychová hloupou, ale velice poslušnou ženušku, je k neudržení.

Pódium patří jen jemu, přesně rytmitizuje své promluvy, dokáže pobavit pouhým pohledem. Krok s ním drží i ostatní herci, zaujme třeba Dominick Benedikt, už svým nástupem v disco rytmu.

Deákova režie je vůbec citlivá, na jednu stranu uctívá ke klasice, na druhou stranu se nebojí podobných recesistických pomrkávání po divákovi. Potěší i scéna Jana Duška, vstupy s prosvícením plátna či houpající se postelí jsou příjemným a nenásilným osvěžením.

„Když je muž důstojný, důstojně umí nosit i parohy,“ zní jedna z hlavních idejí Molierova kusu. To se dá parafrázovat i na celou vinohradskou Školu žen. Když se inscenuje důstojně, lze důstojně nabízet i takto lehkou komedii.

Hodnocení. 80%

Velkolepé herecké sólo Tomáše Pavelky

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 22. dubna 2017

Molierovu komedii Škola žen uvedlo Divadlo na Vinohradech v novém překladu svého herce, spisovatele, publicisty a překladatele Jiřího Žáka. Jeho překlad ctí rytmizovaný alexandrin originálu, zároveň se zdá být mluvným a přirozeným východiskem k akční komedii, jakou z Molièra udělal režisér Juraj Deák.

Inscenace je velkým hereckým sólem Tomáš Pavelky v roli Arnolfa, jehož režisér obklopil sice akční, leč i popisnou a na jednostrunné typy postav zjednodušenou fraškou, jež vychází z komedie dell'arte směrem k postmoderní všehochuti. Vejde se do ní rapování, bitky, spousta křiku, pobíhání, pádů a krvavě kaširovaných ran, a dokonce i tlupa indiánů.

Uprostřed tohoto balábile, dobře podpořeného hudbou Ondřeje Brouska, ční osaměle a velkolepě Pavelkův zbohatlický měšťák, který svůj život zasvětil studiu dokonalého manželství. Ze své schovanky si vychoval ženu

svých snů, nevzdělanou, naivní a hloupou, v přesvědčení, že bude tvárným materiálem k formování poslušné a oddané ženy.

Ve chvíli, kdy Anežka podlehne kouzlu mladíka Horáce, se mu ale zřítí jeho po léta budovaná vzorová manželská konstrukce jako domeček z karet.

Pavelka vytváří celistvou a do jemného hereckého detailu propracovanou existenciální studii člověka, jemuž se zhroutil svět. A nepotřebuje to ilustrovat zpřeházeným nábytkem, pobíháním a křikem. Jeho nejsilnější zbraní je přímý dialog s diváky, kteří jsou mu bližším partnerem než postavy Molièrovy komedie.

Jim se svěřuje se svým krachem, před nimi předvádí svůj vpravdě tragikomický pád. A vychutnává si ho celým svým dlouhým a hubeným tělem, jež zaplétá do neuvěřitelných poloh, skrze příkladnou deklamaci Molièrova alexandrinu hraje a zároveň zvnější komentuje postavu věčného žárlivého jedermana, který naletěl sám sobě. Je to dokonale vystavěná herecká ekvilibristika, nikoli ovšem samoučelná, ale v inscenaci osamocená.

Ostatní jsou jen typy: Horác (Dominick Benedikt) coby vystavovaná superstar v oblaku zlatého prachu, Anežka (Tereza Terberová) proměňující se skokem z porcelánové panenky do přidrzle omrzelé holky, na karikaturu primitivních blbů zjednodušená dvojice sluhů (Marek Holý a Simona Postlerová). Výjimku tvoří okrajová postava Chrysalda, v němž Jan Šťastný jde přesně a s citem po smyslu textu. ■

Periferie

Čistá a působivá balada z předměstí

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 30. května 2017

V jubilejní sezóně vrátilo pražské Divadlo na Vinohradech na repertoár nejznámější hru svého někdejšího domácího autora Františka Langerera Periferie. Svěřilo ji do rukou a myslí režiséra Martina Huby, který opět dokázal, že si s vinohradskou scénou dokonale rozumí.

Z Langerova textu vydobyl předměstskou baladu se silným morálním poselstvím o člověku s vnitřní potřebou spravedlnosti. A se svým týmem jí dal čistý a působivý jevištní tvar.

Na takřka prázdné scéně, kde atmosféru předměstí navozuje viadukt, pár luceren a vracející se motiv vlaku, vsa-

dil na herce, a to v případě ústřední dvojice velmi mladé herce, kteří pod jeho režijně-pedagogickým vedením vytvořili celistvé, svým mládím i prožitkem uvěřitelné postavy, navíc s dokonalou dikcí langerovskými lahodné češtiny.

Marek Lambora má pro Franciho chlapecky frajerský zjev a citlivou duši. Do přízně publika se vemluví během několika málo minut a pak mu postava roste a košatí do podoby, v níž se křehkost „kuřete“ a bezstarostnost předměstského frajera pojí s hořkostí člověka hledajícího spravedlnost. O svém skutku mluví nejdřív tak trochu z chlubitvých touh dokázat svou mužnost, ale to se záhy mění v posedlost po nastolení odvěkého lidského řádu viny a trestu.

Jana Kotrbatá je s ním dokonale sehraná nejen co se tance týče (oba herci ukázali velké pohybové nadání), ale i vnitřního pocitového napojení. Její Anna roste z tvrdé, životem zkoušené existence přes dívku rozkvetlou štěstím až k antické velikosti ženy schopné nejvyšší oběti.

Oba podávají velké výkony, jež budí očekávání jejich herecké budoucnosti.

Důležitým prvkem Hubovy inscenace je čtyřhlavý ženský chór, který nejenže účinně nahradil Langerova Muže před oponou, ale stal se i potřebným vnitřním hlasem jednotlivých postav a v důsledku i diváka. A když je potřeba, odloží herečky anonymní baloňáky a vstoupí akčně i do samotného příběhu. Herecky propracovanou, emotivní postavu s nádechem grotesknosti vytvořil Igor Bareš ze Soudce navracejícího víru ve spravedlnosti sobě i okolí.

Ucho

Všichni se bojíme, ale každý něčeho jiného

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 14. června 2017

Divadlo na Vinohradech získalo inscenaci hodnou významu této scény od dob Langerových a Čapkových. František Langer ve studii otištěné v programu stanoví pět postulátů moderního divadla. Vinohradská Periferie dostala všem pěti. I tomu nejpodstatnějšímu, který tvoří od počátku divadlo divadlem: dívat se na živého trojrozměrného člověka a učit se vidět sebe.

Celkové hodnocení: 95 % ■

Pozoruhodnou dramaturgii uvádění českých a slovenských her ve Studiové scéně Divadla na Vinohradech v Praze rozšířila adaptace Procházkova scénáře ke Kachyňovu filmu Ucho.

Inscenace režiséra Šimona Dominika k trezorovému filmu nijak neodkazuje. Ponechává sice příběh zasazený

kamsi na přelom 50. a 60. let minulého století, o čemž svědčí scénografie, méně už kostýmy (Anin domácí kalhotový komplet působí docela současně), ale více než dobové okolnosti sleduje vztahovou rovinu manželské dvojice. A to je daleko zajímavější.

Daniel Bambas hraje především paniku, s níž jeho Ludvík likviduje možná kompromitující, možná docela nevinné dokumenty. Strach ho zachvátil natolik, že to už nedokáže rozlišit.

Ludvík je slaboch lomený surovcem, který vyhřeze ve vztahu k Anně, ale především ve snaze zachránit za každou cenu vlastní krk. Občas v jeho hlase zazní ironie, ale chybí mu nadhled, síla a větší přesvědčivost. Že by zabil sebe nebo Annu, nikdo ani na chvíli neuvěří. Jsou to jen sebeklamné rituály. Postavu to ale oslabuje k jednostrunné charakteristice.

Anna Antonie Talackové je herecky rafinovanější, pod povrchem přiopilé a přihlouple reagující prominentní paničky z ní tu a tam vykukne holka z hospody se zdravým venkovským rozumem i ženská, strádající vedle rozměklého muže, neschopného uspokojit její touhy. Ale někde na dně její bytosti jsou hluboce zasuté zbytky reálného uvažování a přirozených morálních instinktů.

Devadesátiminutová inscenace má svižný temporytmus, režisér ji žene do vysokých obrátek, takže nenudí, občas jí probleskne i zrnko humoru. Jako studie toho, co v člověku odkryje strach, rozhodně obstojí. ■

Lev v zimě

Vládci ve spodním prádle

Zdroj: divadelni-noviny.cz

Autor: Jana Paterová

Publikováno: 14. listopadu 2017

Hra Jamese Goldmana Lev v zimě měla při své americké premiéře v roce 1966 velký úspěch, a není tedy divu, že na ni zaměřili svou pozornost i filmaři. Už za dva roky vznikl snímek, který získal tři Oscary. Z jednoho se radoval i autor, který sám adaptoval scénář. Největší síla filmu však spočívala v nezapomenutelných hereckých výkonech ústřední dvojice, Katharine Hepburnové a Petera O'Toola, i když ti pozornější by si možná vzpomněli i na Anthonyho Hopkinse či začínajícího Timothyho Daltona.

Lev v zimě má reálné historické pozadí, i když pochopitelně o nějakou historickou věrnost zde vůbec nejde. Během času vánočního se setkávají znepřátelení manželé Eleonora a Jindřich II., aby určili, který ze tří synů na-

stoupí po Jindřichovi na trůn, a rozhodli tak o budoucím osudu anglické říše. Rozehrává se tu tedy vrcholná hra o moc provázená intrikami, podrazy i nečekanými zvraty, zvláště když do ní rafinovaně zasahuje ještě francouzský panovník Filip, který chce samozřejmě prosadit své teritoriální zájmy. Na první pohled by se tedy zdálo, že jde o text docela aktuální, zvláště v současném povolebním období u nás. Jde však o pouhé zdání. Ve skutečnosti se Goldmanovo drama hodně blíží konverzační komedii, která ukazuje mocné vládce tak trochu ve spodním prádle. Všechno se odehrává v rodinném soukromí, kde má své místo láska, žárlivost, nedůvěra i strach. Eleonora a Jindřich svým úsilím o prosazení vlastního favorita na trůn jistě sledují i vlastní mocenské zájmy, ale rozhodující jsou jejich vzájemné vztahy, vzrušující ping pong slov, boj o to, kdo s koho. A bývalí milenci, nyní největší protivníci, se dokážou zraňovat důmyslně a obratně, takže se divák jejich dialogickou bitvou může upřímně bavit. Je tedy zřejmé, že úspěch jakékoli inscenace závisí na obsazení ústřední dvojice, kterou další aktéři spíše doplňují.

V Divadle na Vinohradech nasadili do manželského souboje své dvě největší hvězdy, Dagmar Havlovou-Veškrnovou a Tomáše Töpfera. Režisér Jan Burian tento text režíroval už v Divadle J. K. Tyla v Plzni, kde Eleonoru a Jindřicha II. ztvárnili Monika Šváblová a Pavel Pavlovský. Zdá se, že na Vinohradech se ale snažil na text naložit více, než v něm je. Začíná to už u scény Karla Glogra, která působí zcela indifferenčně a kromě vánočního stromečku se ani nepokouší vytvořit kontrast mezi falešnou vánoční idylou a nelítostnou manželskou bitvou. Vyprázdněnost prostoru snad má signalizovat citovou vyprahlost, ale stává se jen neosobní kulisou pro lecjaký text. Režisér se soustřeďuje především na ústřední pár, kterému zatím chybí větší lehkost a samozřejmost point, což ale mohou dodat reprízy.

Tomáš Töpfer dvojici dominuje. S rolí Jindřicha II. si s chutí pohrává, umí střídat polohy „buranské“ s prohnaným lišáctvím, nastylizuje se do patosu vládce, aby ho obratem shodil až k dětské umíněnosti. Dokáže předstírat dobrosrdečného otce i cynicky prosazovat své plány, s gustem mění různé podoby role a je zdatným slovním šermířem. Dagmar Havlová-Veškrnová je jako Eleonora monolitnější, víc královna než žena a matka, kterou bychom pod její chladnou maskou přece jen občas měli zahlédnout. Víc se jí daří v pasážích ironických a lehce jízlivých, má nezpochybnitelný šarm, inteligenci a určitou vnitřní svobodomyšlnost, takže je zcela pochopitelné, proč byla Jindřichovou velkou láskou.

Představitelé Eleonořiných a Jindřichových synů se bohužel až příliš smířili s tím, že o ně jde autorovi až v druhé řadě. Marek Holý (Bohumír) a Ondřej Brousek (Richard) se spokojili s rutinními výkony, ovšem pořád je to lepší než karikovaná postava Jana Jindřicha Viktora Javoříka. Také Tereza Terberová vytvořila až příliš obecnou představu mladé královny milenky Alice, která moc nepřesvědčí, ani když se rozhodne také hrát „tvrdě“. Proti tomu vlastně sice z důležitých, ale rozsahem okrajové role francouzského krále Filipa vytěžil Daniel Bambas podobu chladného kalkulátora, který svou šachovou partii moci bezchybně sehrává.

Příjemně nečitelný Töpfer táhne Lva v zimě, Havlovou zastíní

Zdroj: idnes.cz

Autor: Tomáš Štáštka

Publikováno: 4. listopadu 2017

Nad Anglií se smráká, starý král Jindřich II. se se svou ženou Eleonorou pře, komu předat žezlo. Každý z jeho tří zbývajících synů totiž proti němu brojí, každý by rád měl zemi celou pro sebe. A to i za cenu toho, že by část kontinentálních držav připadla probouzející se Francii.

James Goldman využil historických postav okolo Jindřicha II. Plantageneta a dobových reálií západní Evropy 12. století, aby vystavěl klasické konverzační drama o klasických tématech lásky, rodiny a sváru. Lev v zimě se stal jeho nejslavnějším dílem i díky brzy následujícímu úspěšnému filmu s O'Toolem a Hepburnovou.

A jako naprostou klasiku ho inscenují i na Vinohradech. Režie Jana Buriana, ředitele Národního divadla, i výprava Karla Glogra se drží zpátky, aby pomohla vybudovat až starosvětskou činohru. Veškerá tíha tedy spočívá na hereckých výkonech.

Nejvíce prostoru pro sebe logicky ukrájí Jindřich II. v podání Tomáše Töpfera. Jeho stárnoucí král je na jednu stranu zavilý bojovník, který se stejně vášnivě obklopuje mladými dívkami, jako se dohaduje se svou vězněnou manželkou. Na stranu druhou jej v některých momentech Töpfer podává jako laskavého otce a vladaře: „Jak já k smrti rád kraluju,“ povzdechne si třeba až v pohádkovém duchu. Jeho postava je příjemně nečitelná, čímž udržuje diváky v napětí. Právě Töpferův výkon táhne jinak trochu nezázivnou první polovinu.

Ostatní hlavní postavy totiž herci podávají poněkud šablonovitě. Syn Richard (Lví srdce) v podání Ondřeje Brouska ještě lavíruje mezi úlohou syna a vojevůdce, ovšem Jan Viktora Javoříka a Bohumír Marka Holého tak zatvrzele trvají na charakterech nahlouplého a intrikujícího syna, že z nich zůstávají jen figurky. Příliš uvěřitelných emocí se do role femme fatale Evropy 12. století nepodařilo dostat ani Dagmar Havlové, což vynikne obzvláště vedle skvěle hrajícího Töpfera. Havlová se zde loňskému výkonu z Její pastorkyně nepřiblížila.

Zjemnělý Filip Daniela Bambase dostal příliš málo prostoru, ovšem sličná Alice Terezy Terberové, která Jindřichovi jen „trochu zlatipodzim, nic víc“, herecky zaujme minimálně emotivním výbuchem v momentu, kdy tokažícímu Jindřichovi klade podmínky. Je to tedy sedmička herců, která společně táhne nenáročnou činohru, která běžného diváka neurazí a divadelního milovníka nenadchne.

Hodnocení: 60% ■

Příjemně nečitelný Töpfer táhne Lva v zimě, O jedněch vydařených rodinných Vánocích

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 24. října 2017

Lev v zimě amerického scenáristy Jamese Goldmana je od své premiéry v roce 1966 repertoárovou trvalkou. Diváci ho znají z dvojího filmového zpracování a četných domácích inscenací. Teď ho uvádí pražské Divadlo na Vinohradech s Tomášem Töpferem a Dagmar Havlovou. Goldman nepsal historickou hru, ale rodinnou konverzačku platnou napříč staletími. Formu konverzační komedie o manželském hašteření a mocenských sporech, jež skrze pointami prokládaný dialog míří především k pobavení diváků, zvolil pro svou vinohradskou inscenaci i režisér Jan Burian.

Příběh vánočního setkání krále Jindřicha II. roku 1183 s jeho třemi syny bažícími po koruně a intrikánskou manželkou Eleonorou zasadil do povšechného divadelního historismu. Vše se odehrává pod obrovitým portálem s rudou oponou a zlatým lvem, ačkoli o divadlo na divadle nejde. Několik odstínů scénické rudé se tluče s jinak červenými šaty Alice a fialovou róbou Eleonory, která sice vystřídá tři různé kostýmy, nicméně žádný z nich o ní pranic nevypráví. Totéž platí i o kostýmech pánského

obsazení, z nichž divák usoudí jen to, že nejstarší Richard je otci patrně nejbližší, když se obléká jako jeho dvojník. Herecky inscenaci dominuje Tomáš Töpfer, který jako jediný svou postavu dokáže naplnit příjemnou nejednoznačností. Jeho Jindřich je právě tak sebestředný muž a vládce, jako vtipný společník, vzteklé rozmazlené dítě i milující a zhrzený otec. Dagmar Havlová Veškrnová rozvíjí v Eleonoře svůj stále varírovaný typ „první dámy“: ženskou malichernost říznutou holčičí koketerií střídá s ušlechtilostí královny a nostalgií odmítnuté ženy, ale zcela postrádá Eleonořinu tvrdost, cílevědomost a prohnatost, z níž by mělo mrazit.

Trojice synů má jasně rozdané karty – Ondřej Brousek hraje Richardovu býčí tvrdohlavost válečníka, Marek Holý vychytralost prostředního a zneuznaného Bohumíra a nejmladší Jan je v podání Viktora Javoříka jen infantilní komická figurka.

To vše je doplněno zjevem zjemnělého a vypočítavého krále Filipa v podání Daniela Bambase a bezvýraznou Alicí Terezy Terberové, která nepřesvědčí ani ve chvíli, kdy bojuje o své budoucí dítě s Jindřichem.

Lev v zimě se nepochybně zařadí i k vinohradským repertoárovým trvalkám, i když inscenačně nepřekročil hranice zábavného bulváru, k němuž má Goldmanova hra nejbližší.

Celkové hodnocení: 65 % ■

Čarodějky ze Salemu

Znepokojivý obraz minulosti i současnosti

Zdroj: divadelni-noviny.cz

Autor: Jana Paterová

Publikováno: 23. ledna 2018

Když na počátku padesátých let minulého století napsal Arthur Miller Čarodějky ze Salemu (The Crucible), které byly založeny na skutečných událostech, nikdo nepochyboval o tom, že nejde o historickou hru. Autor měl za sebou zkušenost s vyšetřováním neblahého Výboru pro neamerickou činnost, a pod procesy s údajnými čarodějnicemi zaznívalo tedy velmi aktuální téma. Kupondivu se drama stalo Millerovým nejuváděnějším dílem a ukázalo se tak, že dobovou inspiraci opravdu dalece překračuje.

U nás bylo inscenováno pod různými tituly, nejčastěji jako Hon na čarodějnice. Pod tímto názvem také bylo uvedeno v roce 1961 v Divadle na Vinohradech. Teď se zde hraje v překladu Kateřiny Hilské jako Čarodějky ze

Salemu. Režisér Juraj Deák také v souladu s titulem suggestivně začíná tanečním rejmem dívek, který skutečně působí až rituálně. Scéna sestavená z dřevěných mol, nad nimiž se symbolicky objevují koňská sedla, zvony a oprátky, koresponduje s puritánskou strohostí a spolu-vytváří narůstající přízračnou atmosféru, která postupně jako by stále těžkla. Se svou historickou zkušeností snad až příliš dobře chápeme, co jsou to zinscenované procesy, jak funguje davová hysterie, i to, jak lehce může být společnost odsouzena ke lži a nesvobodě. Deák tedy nemusí text nijak aktualizovat a naštěstí to také nedělá. Přesto, že v inscenaci zaznívá vše výše popsané, asi nejvíce dnes rezonuje neuvěřitelný cynismus ideologické manipulace, která je ve skutečnosti totálně vyprázdněná a pod níž se skrývá už jen čistě osobní prospěch v jakékoli formě, od maličkostí až po zneužití moci.

Ve scéně soudu s Johnem Proctorem se absurdnosti argumentů místogovernéra Danfortha sice musíme až smát, ale zároveň nás mrazí, protože dobře víme, že moderní doba možná proměnila slovník, ale podstata

zůstala stejná. Škoda, že Igor Bareš tuto postavu trochu herecky přeexponovává, nejsilnější je naopak ve chvíli, kdy jako by se sám na okamžik zarazil s pocitem, že mu všechno přerůstá přes hlavu. To si pozdě uvědomuje také ctihodný kněz Parris, kterého Ivan Řezáč sice vykreslil jako náboženského fanatika, jenž však tím maskuje i vlastní zájmy, značně nectihodné. Jeho Parris sice roztáčí dění, ale je spíše malým služebníkem v soukolí smrtící hry.

Miller je však příliš dobrým autorem na to, aby proti sobě postavil jen černobílé figury. Nemůže vynechat tedy ani ty, kdo se zpočátku v dobré víře stávají aktéry honu na nevinné, aby ve zběsilém průběhu dalších událostí zjistili, co rozpoutali, a uvědomili si vlastní vinu. Bohužel Denny Ratajský jako kněz Hale nehraje vývoj této postavy a její „prozření“ dost přesvědčivě, postupný vnitřní přerod není moc zřetelný, spíše předvádí rovnou jeho výsledek.

Stejně jako Hale není Millerem jednoznačně pojata ani postava hlavního protivníka strůjců salemského běsnění, Johna Proctora. Tíží ho obyčejná lidská slabost, která vedla k nevěře s Abigail, i to, že ho stále přitahuje. Tomáš Pavelka jeho chybování neskrývá, naopak si dává velký pozor, aby se vyhnul jakékoli hrdinské póze. V Pavelkově civilním (ovšem nepodehrávaném) projevu tak velmi působivě vynívají nejen intimní scény, ale i závěrečné rozhodnutí nezradit za cenu vlastní smrti svou čest i hodnotu celého svého života. Andrea Elsnerová v roli jeho ženy Elisabeth se ani trochu nepodobá rustikální farmářce, naopak je to křehká bytost, mírná a jemná, o to však pevnější ve svých zásadách. Scéna, kdy poprvé v životě zalže, aby uchránila manželovo jméno, patří k nejsilnějším momentům inscenace. Dvojici, která neztratila zdravý rozum i pravou víru, dobře doplňuje důstojná, laskavá, ale nesentimentální Regina Rázlová jako Rebeka Nurseová.

Sbor dívek, který v podstatě původně nevinnou záležitostí zničí celé vesnické společenství, funguje jednoduše a jejich třeštění v sobě obsahuje jak přesvědčení, tak předstírání. Vedeny Abigail jsou schopny se na povel nejen zmítat a ječet, ale i ukázat na jakéhokoliv „viníka“. U Abigail je motivem jejích činů pomsta za Proctorovo odmítnutí a právě tento motiv Jana Kotrbatá hodně zdůrazňuje. Její Abigail je více smyslná žena než zklamáná dívka, která má zlo už zakódováno v povaze. Jako by z celého dění měla až jakési potměšilé uspokojení

a nečekaná moc ji přímo opájela. Tereza Terberová v roli Mary naopak přesně ví, čeho se ona a její družky dopouštějí, ale je příliš slabá, aby se nezlomila ve chvíli, kdy jí jde o život. Nemá v sobě pochopitelně morální sílu Proctorových nebo Rebecky Nurseové, a nemůže tedy volit jinak.

Režisér Deák se spolehl na herce a vytvořil s nimi působivou, emocionálně silnou inscenaci, která přináší publiku nejen znepokojivý obraz minulosti dané historickou zkušeností, ale především naši současnosti.

Zvon a oprátka. Dábelský Salem na Vinohradech je poctivé drama

Zdroj: idnes.cz

Autor: Tomáš Štáštka

Publikováno: 13. ledna 2018

Dobré herecké výkony a hutná atmosféra jsou hlavními lákadly vinohradského nastudování hry Arthura Millera přibližující čarodějnické procesy nejen v Americe 17. století.

Pět koňských chomoutů vystřídá pět zvonů a následně trojice oprátek.

Arthur Miller napsal Čarodějky ze Salemu jako výmluvnou metaforu paranoie 50. let. A ač se tvůrci inscenace v pražském Divadle na Vinohradech nasazení jeho myšlenek na dnešní dobu nebrání, zůstali poctivě u původní historické formy zasazující děj do Massachusetts 17. století. Mlčící, i když blíže nevysvětlená symbolika tak hezky uvozuje zemitost tehdejšího života v puritánské vesnici, kde je víra v boha nadevše, ale současně, a to především, slouží jako dobrá zástěrka pro kdejaký hřích. Režisér Juraj Deák se rozhodl diváky nešetřit. Čarodějky ze Salemu jsou poctivým dramatem od začátku do konce, od úvodního hříšného reje děvčat až po velké finále s rozporuplnou postavou Johna Proctora. Jeho představitel Tomáš Pavelka představuje jedno z největších lákadél kusu. Do svého hrdiny dokázal dostat vše. Sváří se v něm rozumně uvažující farmář a milující manžel s rozklíženými emocemi hřešícího muže. V druhé charakteristice role mu ostatně dost napomáhá skvělá Jana Kotrbatá jako Abigail, tedy jeho zhrzená děvečka stojící za čarodějnickým šílenstvím.

Hysterické momenty, kdy spolu se svými souputnicemi

předstírá uřknutí ďáblem, patří k nejmrazivějším. Svého ďábla pak přesně pojal i Igor Bareš v roli místoguvernéra Danfortha.

Ten se objeví až po přestávce, když už možná Deákova režie příliš tlačí na pilu. Vzhledem k tomu, že hutnou atmosféru na Vinohradech pumpují do diváků od prvního momentu, v druhé polovině není při soudní scéně místy už kam dále gradovat. O to lépe však působí Proctorův konec, když konečně přichází změna rytmu.

Čarodějky ze Salemu jsou povedenou, zcela standardně pojatou činohrou. Vedle dobrých výkonů všech zúčastněných jí pomáhá i minimalistická nervní hudba.

Hodnocení: 75%

Z Millerova honu na nevinné stále mrazí

Zdroj: Novinky.cz

Autor: Radmila Hrdinová, Právo

Publikováno: 21. prosince 2017

Poetický název jen stěží vystihuje podstatu hry lépe než známější Hon na čarodějnice. Pod pojmem čarodějky si představíme sympatičtější bytosti, než dav zfanatizovaných holek, jež v americké vesnici z křepčení v lese rozpoutají hrůzný tanec smrti. Ale věcný, a přitom emotivně inspirativní text je jedním z momentů působivosti inscenace.

Miller psal svou hru v 50. letech minulého století jako reakci na výsledky Výborem pro neamerickou činnost, ale „za železnou oponou“ rezonovala až příliš dobře. A se zkušeností všech honů dvacátého i našeho století jí rozumíme stále. Ačkoli publikum zpočátku reaguje osvobozujícím smíchem nad průhledností intriky, rychle mu tuhne úsměv na rtech. Manipulace, jakou Miller ve hře vylíčil, je přes svou obludnost stále účinná.

Tým režiséra a uměleckého šéfa souboru Juraje Deáka rozumně neusiluje o vnější aktualizaci textu, hraje se na prosté scéně (se snad až příliš doslovnými oprátkami) a ve strážlivých historizujících kostýmech s rafinovaně zneklidňující hudbou Vladimíra Franze.

Hlavní váha inscenace spočívá na hercích. Deák skrze ně detailně modeluje jednotlivé postavy boschovské mozaiky. V jejím centru stojí střet kněze Parrise (Ivan Řezáč) s farmářem Johnem Proctorem (Tomáš Pavelka), který díky oběma skvělým hereckým výkonům vynívá

velmi přesvědčivě.

Řezáčův Parris je vychytrale pragmatický, i jeho fanatismus roste z úmyslu. Pavelkův Proctor zastupuje zdravý rozum, propadající bezmoci, ale uvnitř se v postavě střetává pocit viny, zdravé mužské touhy se snahou zůstat věrný svému svědomí.

Vedle nich vyniká Elizabeth Andrey Elsnerová, impulzivní Giles Corey Svatopluka Skopala, a především Rebeka Nurseová, v níž na malém prostoru vytvořila krásně celistvou postavu hostující Regina Rázlová. Její Rebeka má důstojnost člověka žijícího v pravdě i přirozený humor zdravého rozumu. A na rozdíl od dalších herců se dokáže vyhnout úskalí přehrávání a přílišné exprese. Z plejády dalších postav upoutá dobře zvládnutým vývojem postavy Mary Warrenové i Tereza Terberová, což nelze bohužel říci o Denny Ratajském, jehož kněz John Hale nevytváří v inscenaci dostatečnou protiváhu vůči zfanatizovanému davu.

Ty jsou totiž jediným vážnějším kazem na jinak velmi působivé inscenaci, kazem zkreslujícím především postavy Danfortha v podání Igora Bareše a soudce Hathorna neboli Otakara Brouska ml., představujících chladně kalkulující, nikoli expresivně nadsazené zlo. ■

27.12.2017 | Hanka Radoňská

Dobrý den

Pane řediteli opět jsem zažila krásný zážitek, když jsem ve čtvrtek 21.12.2017 navštívila představení Čarodějky ze Salemu, které bylo rovněž první reprízou členů Klubu DnV. Zároveň byl nezapomenutelný zážitek setkání s Vámi a herců z tohoto představení. Už se opět těším na další první reprízu.

Přeji Vám do Nového roku 2018 všechno nejlepší a hodně zdraví.

Hanka Radoňská

24.12.2017 | Hanka a Dana Dvořákovy

Vážený pane řediteli,

nedá nám to, ale musíme se připojit k reakcím na vynikající představení Čarodějky ze Salemu. Přestože jsme si sdělili dojmy s Vámi na setkání klubácků, nedá nám to, ale musíme i zde na hru reagovat. Hra od samého začátku vtáhne diváka úžasně do děje a to trvá do úplného konce. Dokonce Dana při soudu, kdy dívky ječely o příšeře, se sama otáčela v hledišti a onu příšeřu hledala.

Říká se, že herci a hra si musí po čase sednout a nebo, že se herci musí vyhrát. V tomto případě to absolutně neplatí, protože nevíme, co by se již na takto skvělém nastudování dalo vylepšit! Vše skvěle do sebe i s vynikající hudbou zapadá a nám nezbyvá nic jiného, než této hře přát obrovský úspěch. A zároveň to, aby divák o poselství této hry přemýšlel tak dlouho, jako my (doposud nad hrou, která má v sobě tolik emocí, přemýšlíme).

Na závěr bychom chtěly popřát všem i neviditelným zaměstnancům divadla krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví do nového roku. A budeme se těšit na shledání na dalším skvělém představení.

Zdraví Hanka a Dana Dvořákovy

7.11.2017 | Ing. Kristýna Šťastná

Vážený pane Töpfere, děkuji za zážitky, které jsem měla možnost s přáteli zažít při 110. výročí DnV. Páteční představení Hašlera bylo výborné a byl to opravdu zážitek prožívat společně se všemi v sále přímý přenos. I spadnutí závěrečné opony, kdy šlo slyšet zajásání herců nám vykouzlilo úsměv na rtech. Po zapnutí telefonu, kdy jsme poctivě dodrželi Vaše upozornění na off-line režim mě přišla zpráva od babičky s dědou, kteří se tentokrát nemohli zúčastnit osobně, že si představení v TV znovu užili. Co se týká sobotního programu, tak uvítání pana Šťastného nemělo chybu a celý večer jsme se dobře bavili. Myslím, že překvapení na konci si budou všichni určitě ještě dlouho pamatovat :-). Děkuji a přeji Vám, celému souboru i divadlu ještě hodně dalších zajímavých let.
Krista

18.11.2017 | Ladislava Maršíková

Vážený pane řediteli, dnes jsem shlédla výborné představení Lev v zimě - v hlavních rolích Vy a paní Havlová - oba jste byli úžasní. Chci poděkovat za představení konaná v odpoledních hodinách, jako dnes od 14.h. Je to velice příjemné pro nás „přespolní a dřívě narozené“. Děkuji a těším se na další představení. L.Maršíková

07.11.2017 | Mrkvanová Anna

Vážený pane řediteli, včera jsme navštívili představení Periferie. Byl to pro nás opravdu velký zážitek. Výkon Jany Kotrbaté a Marka Lambory byl vynikající, umocněný náročnými tanečními čísly ! Anna v podání Jany Kotrbaté byla tak skutečná a opravdová, že se nám draly slzy do očí/už se těšíme na další její role v DnV /. Velice nás zaujala i scéna a hudba. Děkuje všem hercům za skvělý výkon. Mrkvanovi

20.09.2017 | Ludmila Štindlová

Dobrý den, pane řediteli, včera jsme shlédli krásné představení Periferie se skvělými výkony jak obou hlavních představitelů, tak pana Bareše. Jednu připomínku ale musím napsat - režijní nápad s najíždějící lokomotivou je velmi pozoruhodný, ale svítící světla do očí jsou velmi nepříjemná a ohrožující zrak. Včera hlavně to levé. Museli jsme si zakrývat oči. Myslím, že nebude těžké tuto vadu na kráse odstranit. S pozdravem, Ludmila Štindlová

11.05.2017 | Eva Pevná

Dobrý deň, dnes sme boli u vás v divadle na inscenácii Peer Gynt. Týmto chcem vyjadriť obdiv nad výberom hry, uchope- ním neľahkého textu a hereckou obratnosťou. Ondřejovi Brouskovi posielam aspoň virtuálne kvetiny. Ďakujeme!

26.04.2017 | Petr Kubát

Dobrý den pane řediteli, byli jsme na včerejším představení „Když ptáčka lapají“, které bylo náhradním programem za původní představení „Velká mela“. Chtěl bych vám osobně, hercům i ostatním členům týmu Divadla na Vinohradech poděkovat, za zvládnutí této změny programu, laskavou a profesionální formou. To, že jsme byli o změně programu informováni předem mailem, pak ještě na místě v divadle a pokud bychom nedorazili, bylo by nám vstupné automaticky vráceno na účet považuji za nadstandard. A Vaší osobní omluvu na forbně před představením považuji za velmi milou a příjemnou. Přání k narozeninám herečce Šárce Vaculíkové při závěrečné děkovačce pak bylo milou tečkou za pěkným představením. Je příjemné, když Divadlo na Vinohradech, které je naší srdeční záležitostí, má ředitele jako jste Vy. Díky. Petr a Karin Kubátovi, Kytlice

23.04.2017 | Božena Sedliská

Dobrý den, pane řediteli, na setkání s Vámi do prvního patra se nevyškrábu, abych vyjádřila své „blažené“ pocity opravdu ze všech nových představení, které si coby klubistka nenechávám ujít! Tak musím učinit i dnes, po zhlédnutí „Školy žen“. Všichni herci byli výborní, všechny za tu dlouhou dobu znám a mám je ráda. Dnes musím zvláštní obdiv věnovat novému hostu Dominicku Benediktovi, který předvedl svou všestrannost v herectví a pohybovému, až akrobatickému nadání v míře málo vídané. Gratuluji, těším se v květnu na Langrovu Periferii a samozřejmě i na podzimního Lva v zimě!
Božena Sedliská

21.04.2017 | Jana Bernsteinová

Vážený pane řediteli, Chtěla bych poděkovat za včerejší představení Peer Gynt, které mě naprosto uchvátilo strhujícími hereckými výkony a celkovým perfektním zpracováním. Velice si vážím zařazení do programu klasických děl, jejichž primárním účelem není pouze pobavit diváka. Děkuji celému souboru a gratuluji k nastudování tak náročného kusu. S pozdravem
Jana

Tomáš Caloň napsal(a) recenzi na Divadlo na Vinohradech - oficiální profil
★★★★★

22. říjen 2017

Se třídou studentů jsme 11.10. navštívili představení *Její pastorkyňa*, a ačkoli nejde o moderní komedii, ale klasiku venkovského realistického dramatu, tak studenty představení velice zaujalo, a to od začátku až do konce. Vedle excelující *Dagmar Havlové* bylo představení plné dalších báječných hereckých výkonů, za což patří naše uznání a veliký dík! Není totiž pravidlem, aby studenti po zhlédnutí klasického kusu, jako je tragédie *Gabriely Preissové*, odcházel tak nadšen! A jak sami uznali, tato hra rozhodně nebyla ztrátou času, ale krásně prožitým večerem naší školní exkurze! Odměnou vám tedy budiž potlesk vestoje, který přišel v závěru hry, jakož i mé dodatečné poděkování. Zdravíme z Ostravy!

Josef Sýkora napsal(a) recenzi na Divadlo na Vinohradech - oficiální profil
★★★★★

30. prosinec 2017

Dnes jsme se ženou navštívily poprvé toto divadlo. Byli jsme nadšeni. Vybral jsem představení *Pygmalión* a dobře jsem udělal. Výkony všech herců v této hře, byli geniální. Moc mě překvapili herci *Šárka Vaculíková* a *Denny Ratajský*. Znal jsem je jen z televize, ale svými výkony na jevišti mě rozsekali. Jak *Šárka* tak *Denny* byli úžasní a dlouho mě nikdo takhle nerozesmál. Přeji všem hercům Divadla na Vinohradech hodně sil, zdraví a stále plné hlediště v roce 2018 Ještě jednou děkuji za nádherné představení. Manželé Sýkorovi

Martina Jakubcová napsal(a) recenzi na Divadlo na Vinohradech - oficiální profil
★★★★★

30. prosinec 2017

Včera 29.12.17 jsme s dcerou navštívily představení *Čarodějky z Salemu*. Všem mohu jen a jen doporučit, skvělé zpracování, scéna a hlavně úžasné herecké vý-

kony...ještě bych ráda vzdala velkou poklonu paní Evě Režnarové, která se na začátku představení evidentně zranila a svou roli i přesto odehrála bez jediného zaváhání a s grácií...myslím, že zranění bylo dost bolestivé o to větší obdiv Vaší profesionalitě, doufám, že budete brzy v pořádku..děkuji za obohacující zážitek všem zúčastněným.

Jana Česlíková napsal(a) recenzi na Divadlo na Vinohradech - oficiální profil
★★★★★

22. leden 2017

Dávám svých pět hvězdiček představení *PEER GYNT*, které jsem měla možnost vidět v sobotu 20.1. Přijela jsem na něj z Ostravy, přestože u nás měl *Peer Gynt* premiéru před týdnem. Dlouhá cesta, která stála za to. Byl to neuvěřitelný 3-hodinový zážitek, ani jsem nedýchala, byla jsem úplně vtažena do děje. Tak silné představení jsem už dlouho neviděla... Děkuji :-)!!!!

Markéta Makky napsal(a) recenzi na Divadlo na Vinohradech - oficiální profil
★★★★★

29. říjen 2017

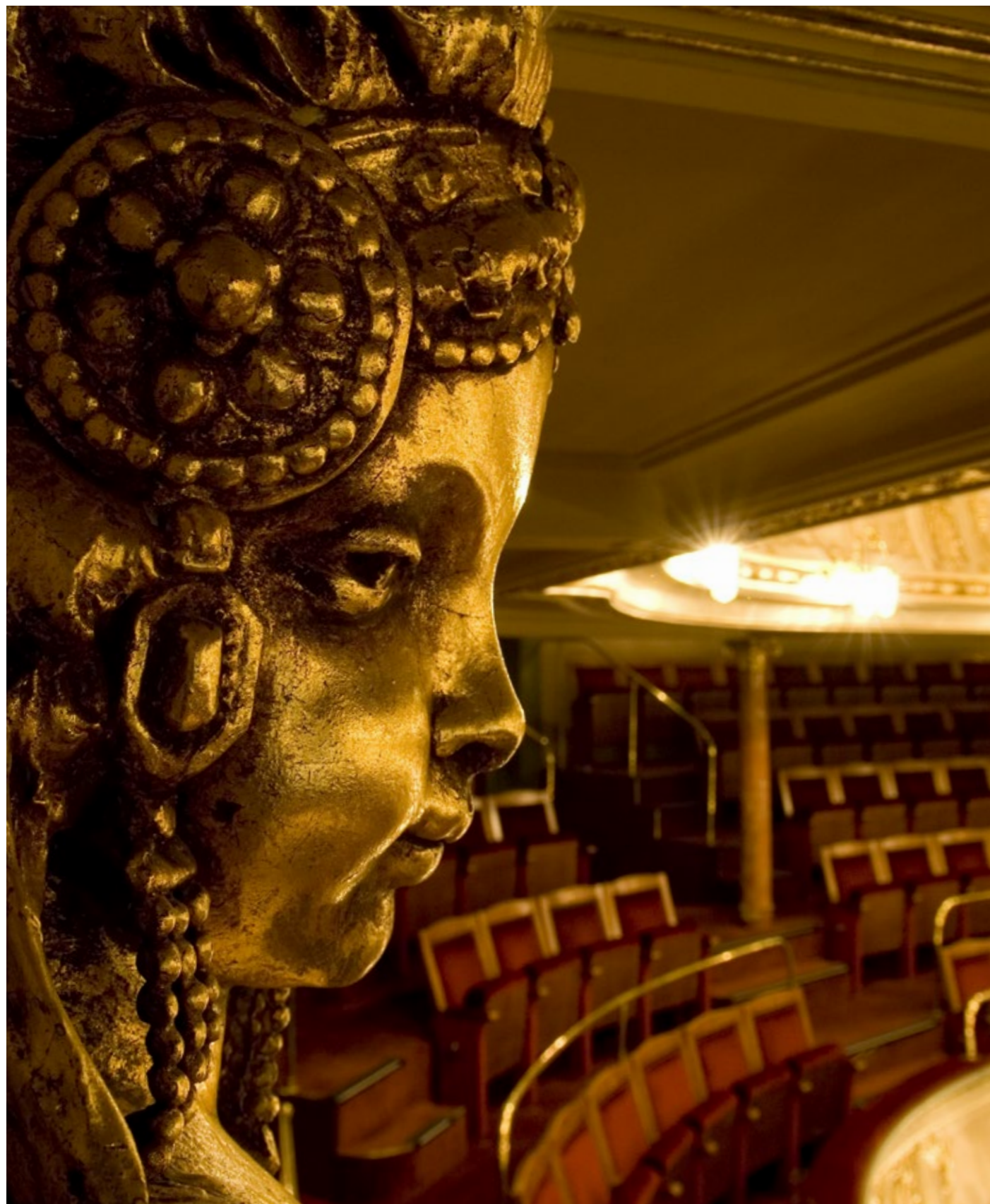
V pátek jsem měla tu čest shlédnout *Periférii*, silný, emoční zážitek naprosto úžasné herecké obsazení .. všem za něj velice děkuji a budu se těšit na další.....at se divadlu daří.....Markéta!

Martina Malá napsal(a) recenzi na Divadlo na Vinohradech - oficiální profil
★★★★★

22. duben 2017

Včera jsem byla na premiéře *Škola žen*, bylo to úžasné a vřele doporučuji, hlavně výkony herců

I. Úvod

Výsledkem hospodaření Divadla na Vinohradech v roce 2017 je zlepšený hospodářský výsledek ve výši **146,2 tis. Kč v hlavní činnosti a zisk z doplňkové činnosti činí 883 tis. Kč.**

Schválený neinvestiční příspěvek činil 79.255,2 mil.Kč z toho limit na platy 49.274,9 mil. Kč.

Úpravy rozpočtu:

RHMP č. 1747 z 18.7.2017 – zvýšení tarifních mezd: + 2.594,9 tis. Kč, limit na platy +1.908 mil. Kč

RHMP č. 2778 ze 13.11.2017 – zvýšení tarifních mezd: + 973,3 tis. Kč, limit na platy + 689,2 mil.Kč

RHMP č. 3080 z 5.12.2017 – provoz: + 863 tis. Kč

Upravený neinvestiční příspěvek tedy činí 83.650,4 tis. Kč, limit na platy 51.872,1 mil. Kč.

V roce 2017 zásadně ovlivnily provoz a hospodářský výsledek divadla tyto faktory:

1. Přípravy na plánovanou rekonstrukci jevištní technologie a budovy Divadla na Vinohradech a areálu dílen v Korunní ulici

V roce 2017 jsme zahájili přípravy na řešení modernizace dolních a horních scénických zařízení vč. stavebních úprav. Byla vypracována studie proveditelnosti firmou Aveton s.r.o.

Podmínkou schválení této studie bylo dle usnesení RHMP č.1502 ze dne 20.6.2017 schválení studie odborem památkové péče. Studii jsme neprodleně se žádostí o schválení odeslali tomuto odboru. Mělo následovat vypracování projektové dokumentace na tuto akci. Bohužel, dosud se nám i přes četné urgencye, nepodařilo stanovisko odboru památkové péče obdržet.

Zároveň jsme zahájili přípravné práce k vypracování investičního záměru na celkovou rekonstrukci budovy Divadla na Vinohradech a areálu dílen v Korunní ulici. Proběhlo výběrové řízení na dodavatele investičního záměru a studie. Pro vypracování této dokumentace je nutné zajistit dílčí studie a bylo již provedeno zaměření stávajícího stavu obou objektů.

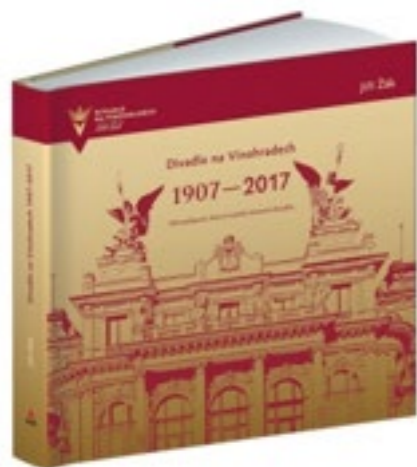
2. Oslavy 110. výročí Divadla na Vinohradech

V průběhu roku 2017 se konalo mnoho akcí v rámci oslav 110. Výročí divadla na Vinohradech.

Tou největší z nich byl „Slavnostní večer ke 110. Výročí DnV“, dalšími akcemi byl přímý přenos hry Pavla Kohouta „Hašler“ na ČT Art, scénické čtení – literární kabaret „Vinohradský případ“, výstava ve foyeru divadla „Josef Čapek – vinohradský scénograf“ a další. Česká televize dále natočila hru Gabriely Preissové „Její pastorkyňa“ s Dagmar Havlovou v hlavní roli.

Dalším významným počinem bylo vydání knihy J. Žáka „110 vinohradských osobností“, která mapuje nejvýznamnější nežijící osobnosti historie Divadla na Vinohradech.

3. Havarijní stav jevištní techniky DnV

Vzhledem k havarijnímu výměru na jevištní technologii (pohyblivé stoly) jsme v roce 2017 přizpůsobili výrobu nových inscenací zákazu používání této jevištní techniky. To znamenalo zvýšené materiálové náklady na výrobu inscenací, protože nelze při stavbě kulis využívat mobilní jevištní stoly a tento výpadek jsme nahradili ve výpravách stávajících inscenací výrobou potřebných konstrukcí.

U inscenací, kde nebyla úprava možná nebo by byla příliš nákladná, jsme přistoupili k ukončení provozování (derniéry) těchto představení.

Vývoj hospodaření divadla považujeme za stabilizovaný, neboť jsme dosáhli přibližně stejných výsledků ve výkonových ukazatelích jako v roce 2016. Mírný pokles byl způsoben menším počtem odehraných inscenací, což vycházelo z provozních potřeb divadla. Udržujeme hospodaření divadla v rovnováze a zároveň pokračujeme v plnění uměleckého směřování divadla dle vytýčené strategie.

Potvrzuje se tím příznivý vývoj Divadla na Vinohradech v kontextu s novou strategií fungování divadla, kterou nastolilo nové vedení divadla v roce 2012.

II. Hlavní činnost

Hospodářským výsledkem hlavní činnosti je zlepšený HV ve výši 146,2 tis. Kč. Plánované výnosy jsme splnili na 93,2% k SR, z toho vstupné na vlastní scéně na 96,8 k SR%, vstupné ze zájezdů na 72,5 % k SR a ostatní výnosy na 28,6% k SR. Náklady v roce 2017 dosáhly 101,6% k SR.

Celkově jsme v roce 2017 vyrobili 5 inscenací pro velkou scénu a 1 hru pro studiovou scénu. Kromě toho vznikl komponovaný slavnostní večer ke 110. Výročí Divadla na Vinohradech a další pořady uvedené na studiové scéně DnV (F. Zavřel a Divadlo na Vinohradech, Vinohradský případ, František Langer – dramatik, Karlu Čapkovi k narozeninám). Kromě toho jsme odehráli 10 oblíbených besed - „Večerů bez líčidel“ s herci Divadla na Vinohradech.

Ukazatele návštěvnosti a tržebnosti jsou srovnatelné s hodnotou těchto ukazatelů v roce 2016. V roce 2017 jsme dosáhli celkové návštěvnosti 76% a tržebnosti 72%. Celkově jsme odehráli na vlastní scéně 313 představení oproti 318 v roce 2016 (provozní důvody).

Výnosy

Nižší objem výnosů oproti výši schváleného rozpočtu je dán především nulovým čerpáním prostředků na drobné opravy z investičního fondu, neboť jsme tyto opravy pokryli z neinvestičního příspěvku. V neposlední řadě měla na výši nákladů na realizované opravy skutečnost, že jsme opravy omezili jen na havarijní v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí budov divadla.

Následující tabulka ukazuje strukturu výnosů z HČ v roce 2017:

Účet	Druh výnosu	Částka (tis. Kč)
602.0320	Tržba z vlastních představení	31 739,60
602.032	Tržba zájezdy	290,00
602.0322	Členské příspěvky Klubu diváků	33,40
602.0326	Půjčovně-kukátka	7,20
604.0310	Prodej programů	721,40
648.0413	Převod z IF na opravy	0,00
648.0414	Čerpání z fondu odměn	0,00
649.0380	Použití RF - účelové dary	600,00
649.0380	Ostatní výnosy	159,70
Celkem		33 551,30

Náklady

Plánované náklady (SR) jsme splnili na 101,6%. Ve zvýšení nákladů roku 2017 oproti roku 2016 se promítlo dvojnásobné zákonné zvýšení tarifních mezd a navýšení neinvestičního příspěvku v prosinci 2017. Proto není tento ukazatel vypovídající o vývoji nákladů v DnV. Podařilo se nám stabilizovat běžné provozní náklady, rapidně se nám snížily náklady na opravy a údržbu (viz výše) a zvýšily mzdové náklady kvůli zákonnému navýšení tarifů.

V roce oslav 110. Výročí k založení DnV došlo ke zvýšení nákladů na reprezentaci. Tyto zvýšené náklady mají souvislost zejména s uspořádáním slavnostního večera ke 110. Výročí DnV. V této souvislosti došlo k nárůstu nákladů na propagaci (citylighty ke 100.výročí, slavnostní výzdoba divadla).

Osobní náklady

Limit prostředků na platy jsme nedočerпали, tento ukazatel jsme splnili na 98,88%. Limit počtu pracovníků rovněž nebyl překročen.

Odpisy

Schválený upravený příspěvek na odpisy (RHMP č. 3273 ze dne 19.12.2018) ve výši 4.388 tis. Kč jsme nedočerпали o 58 tis. Kč.

III. Doplnková činnost

V doplňkové činnosti jsme dosáhli zisku ve výši 883 tis. Kč. Plánované výnosy jsme splnili na 72 %. Tržby z DČ byly nižší oproti plánu, protože se nepodařilo znovu uzavřít smlouvu o reklamě a partnerství s generálním partnerem divadla z roku 2016. Podařilo se nám sjednat 17 pronájmů divadla jiným subjektům k realizaci jejich projektů. Plánované náklady jsme nepřekročili, plnění je pouze 61,3%.

Výnosy z doplňkové činnosti tvoří především příjmy z pronájmu sálu a ostatních prostor.

Struktura výnosů doplňkové činnosti:

Účet	Druh výnosu	Částka (tis. Kč)
602.0004	Služby pro nájemce	308
603.0011	Tržby pronájem DHM	60
603.0014	Pronájem nebytových prostor	237
603.0016	Pronájem divadelního sálu	1 351
604.0090	Prodej zboží	122
602.0010	Ostatní výnosy	6
Celkem		2 084

IV. Kapitálové výdaje

Investiční transfer, který jsme obdrželi v roce 2017 ve výši 20.000 tis. Kč, byl určen na akci ORG 43429 Modernizace zařízení scénické divadelní techniky.

Z této částky bylo vyčerpáno pouze 1.050.030,83 Kč na výběrové řízení na dodavatele zpracování studie a na studii proveditelnosti modernizace zařízení scénické divadelní techniky.

Ve výběrovém řízení na vypracování studie zvítězila firma Aveton s.r.o.

Na základě této studie bude po jejím schválení Radou MHMP a Odborem památkové péče MHMP

vypsáno výběrové řízení na dodavatele projektu rekonstrukce a modernizace scénické divadelní techniky

Vítěz výběrového řízení by měl do konce roku 2018 tento projekt vypracovat.

Požadované prostředky na rok 2018 budou použity spolu s nevyčerpanými prostředky z roku 2017

na úhradu nákladů spojených s administrací veřejných zakázek a na vypracování projektu.

Akci zatím brzdí to, že dosud nemáme stanovisko (schválení) studie od Odboru památkové péče,

o které jsme požádali v červnu 2017.

Ponechané prostředky z roku 2016 ve výši 562.630,02 Kč na akci ORG 42881 Úpravy interiéru budovy DnV nevyužijeme, protože další fáze nebude realizována z důvodu plánované celkové rekonstrukce budovy DnV.

V roce 2017 jsme odepsali do nákladů částku 598.910,-Kč (zmařená investice), která byla v letech 2012-2015 investována do akce „Nová kanalizace a rozvody vody v budově DnV“. Tato akce nebude realizována z důvodu plánované celkové rekonstrukce budovy DnV.

V. Sponzoři divadla

Divadlo na Vinohradech obdrželo v roce 2017 následující účelové sponzorské dary:

1. Čeps a.s. – účel: podpora představení pro studenty 600 tis. Kč

Tyto prostředky jsme čerpali v souladu s účelem jejich darování.

V Prze dne 5.2.2018

Zprávu schválil: doc. MgA. Tomáš Töpfer, ředitel DnV

Hlavní činnost	v tis. Kč				
	Schv. rozpoč. 2017	Uprav. rozpoč. k 31. 12. 2017	Skutečnost k 31. 12. 2017	% plnění k UR	Skutečnost k 31. 12. 2016
VÝNOSY celkem (mimo účet 672)	36 000,0	34 047,3	33 551,3	98,54	38 718,3
z toho: ze vstupného na vl. scéně	33 800,0	32 026,9	31 739,6	99,10	32 803,0
ze spolupořadatelství	100,0	0,0	0,0	0,00	0,0
ze zájezdů	400,0	498,0	290,0	58,23	180,0
ostatní výnosy	1 700,0	1 522,4	1 521,7	99,95	5 735,3
NÁKLADY celkem	115 255,2	117 697,7	117 055,5	99,45	109 745,0
z toho vybrané položky					
Spotřebované nákupy – z toho:	8 000,0	9 539,9	9 538,6	99,99	8 146,5
spotřeba materiálu (501)	4 500,0	4 849,3	4 848,2	99,98	3 270,0
spotřeba energie (502)	4 500,0	3 777,0	3 776,8	99,99	511,0
Služby – z toho:	30 801,2	23 921,8	23 920,8	100,00	26 490,0
opravy a udržování (511)	6 000,0	1 557,4	1 557,2	99,99	4 807,0
cestovné (512)	40,0	30,0	29,3	97,67	40,0
náklady na reprezentaci (513)	70,0	265,0	365,0	137,74	68,0
nájemné a služby (nebyt.prost.) (518)	390,0	386,0	386,0	100,00	388,0
úklid (518)	250,0	225,0	225,0	100,00	219,0
výkony spojů (518)	610,0	621,4	621,0	99,94	614,0
honoráře exter. umělců (518)	9 200,0	8 395,0	8 395,5	100,01	9 002,0
tantiémy (518)	4 000,0	3 657,0	3 657,0	100,00	4 135,0
propagace (518)	3 000,0	3 094,0	3 094,0	100,00	2 620,0
Osobní náklady – z toho:	68 766,0	74 748,9	74 167,0	99,22	67 930,0
prosředky na platy (521 030x)	49 274,9	51 872,1	51 291,2	98,88	47 157,0
ostatní osobní náklady (521 031x)	2 000,0	2 291,0	2 290,6	99,98	1 979,0
zákonné soc. pojištění (524)	15 923,0	18 076,0	18 076,9	100,00	16 614,0
zák. soc. náklady – FKSP(527 030x)	1 221,0	2 126,4	2 126,5	100,00	708,0

NÁKLADY celkem	115 255,2	117 697,7	117 055,5	99,45	109 745,0
z toho vybrané položky					
Daně a poplatky (53x)	5,0	4,5	4,5	100,00	4,5
Ostatní náklady – z toho:	500,0	1 932,6	1 932,6	100,00	442,0
sml. pokuty a úroky z prodlení (541)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
jiné pokuty a penále (542)	0,0	3,4	3,4	100,00	0,0
manka a škody (547)	0,0	598,9	598,9	100,00	0,0
Odpisy dlouhodobého majetku	4 683,0	4 388,0	4 330,0	98,68	4 349,0
z dotace hl.m.P.-zdroj 416 (551 03xx-08xx)	4 683,0	4 388,0	4 330,0	98,68	4 349,0
ze stát.dotace a zahraničí (551 09xx)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Drobný dlouhod. majetek (558)	2 500,0	3 162,0	3 162,0	100,00	2 383,0
Daň z příjmů (591)	0,0	0,0	0,0	0,00	0,0
Hospodářský výsledek	-79 255,2	-83 650,4	-83 504,2	99,82	-71 026,7
			*)		
Neinvestiční příspěvek	79 255,2	83 650,4	83 650,4	100	70 282,4
Státní dotace	0,0	0,0	0,0	0	0,0
Ostatní (672)	0,0	0,0	0,0	0	0,0
Celkový výsledek hospodaření	0,0	0,0	146,2	0	-744,3

*) Ve sloupci skutečnost uvádějte:

- v řádku neinvestiční příspěvek skutečně poskytnuté finanční prostředky v roce 2016 plus případný průúčtovaný odvod z fondu investic za současného zvýšení neinvestičního příspěvku
- v řádku státní dotace skutečně poskytnuté fin. prostředky ze státního rozpočtu prostřednictvím hl. m. Prahy
- v řádku ostatní průúčtované fin. prostředky na účtu 672 např. odpisy ze st. dotace, dotace ze stát. fondů, MČ, Agentur atd.

Doplňková činnost		v tis. Kč	
	Schválený rozpočet 2017	Skutečnost k 31.12. 2017	% plnění
VÝNOSY celkem	2 900,0	2 084,2	71,87
NÁKLADY celkem	1 916,0	1 201,1	62,69
z toho vybrané položky			
Spotřebované nákupy	700,0	494,4	70,63
z toho: spotřeba materiálu	150,0	5,0	3,33
spotřeba energie	300,0	388,0	129,33
Služby	208,0	127,5	61,30
z toho: opravy a udržování	50,0	64,0	128,00
cestovné	0,0	0,0	0,00
nájemné a služby (nebyt.prostory)	0,0	0,0	0,00
úklid	20,0	15,0	75,00
výkony spojů	80,0	18,0	22,50
Osobní náklady – z toho:	864,0	433,0	50,12
mzdové náklady (521 003x)	640,0	318,0	49,69
ostatní osobní náklady	0,0	0,0	0,00
zákon. soc. pojištění	215,0	108,0	50,23
zák. soc. náklady - FKSP	10,0	7,0	70,00
Daně a poplatky (53x)	0,0	0,0	0,00
Ostatní náklady – z toho:	10,0	10,5	105,00
smluvní pokuty a úroky z prodlení	0,0	0,0	0,00
jiné pokuty a penále	0,0	0,0	0,00
manka a škody	0,0	0,0	0,00
Odpisy dlouhodobého majetku	0,0	0,0	0,00
z toho: z budov a staveb (551)	0,0	0,0	0,00
zařízení (551)	0,0	0,0	0,00
Drobný dlouhod. majetek (558)	37,0	10,5	28,38
Daň z příjmů (591 a 595)	97,0	135,7	139,90
HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK	984,0	883,1	89,75

Ukazatel	Měrná jedn.	Rok 2017 x)	Skutečnost k 31. 12. 2017	% plnění	Skutečnost k 31. 12. 2016
a	b	1	2	3	4
Hlavní činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,0	180,0	97,30	180,0
Prostředky na platy (521,030x)	tis. Kč	51 872,1	51 291,2	98,88	47 157,0
z toho: čerpání fondu odměn xx)	tis. Kč	x	x	x	1 300,0
platové tarify	tis. Kč	35 600,0	35 590,0	99,97	32 381,0
osobní příplatky	tis. Kč	4 600,0	4 805,0	104,46	4 651,0
odměny	tis. Kč	3 000,0	4 047,0	134,90	1 946,0
příplatky za vedení	tis. Kč	550,0	489,6	89,02	524,0
zvláštní příplatky	tis. Kč	0,0	0,0	0,00	0,0
Průměrný plat	Kč	23 366	23 746	98,88	21 832
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	1 900,0	2 290,6	120,56	1 979,0
Doplňková činnost					
Počet zaměstnanců	přep. os.	x	25	x	25,2
Prostředky na platy	tis. Kč	x	318,3	x	639
Průměrný plat	Kč	x	1061	x	1513
Ostatní osobní náklady	tis. Kč	x	0	x	0

Poznámka:

x) ve sloupci 1 uveďte u prostředků na platy schválený limit, popř. upravený na rok 2017 odborem rozpočtu MHMP

xx) uvedené složky platu netvoří celek prostředků na platy

Ukazatel	Měrná jednotka	Plán 2017	Skutečnost k 31. 12. 2017	% plnění k plánu 2017	Skutečnost k 31. 12. 2016	Index: skutečnost 2017/2016
Představení na vlastní scéně	počet	315	313	99,4	318	0,98
z toho : vlastním souborem	počet	315	313	99,4	318	0,98
spolupřadatelství - hostování	počet	0	0	0,0	0	0,00
Představení na zájezdech	počet	4	2	50,0	2	1,00
Představení hostujících souborů						
tj. pronájem divadla cizím subjektům	počet	15	17	113,3	21	0,81
Návštěvníci na vl. scéně celkem :	počet	132 000	114 178	86,5	119 575	0,95
z toho : vlastním souborem	počet	132 000	114 178	86,5	119 575	0,95
spolupřadatelství / koprodukce	počet	0	0	0,0	0	0,00
Tržby - výnosy z hl. činnosti celkem :	tis. Kč	36 000	33 551,3	93,2	38 718	0,87
z toho : ze vstupného na vl. scéně vl. souborem	tis. Kč	32 800	31 739,6	96,8	32 803	0,97
ze spolupřadatelství / koprodukce	tis. Kč	0	0	0,0	0	0,00
ze zájezdů	tis. Kč	400	290	72,5	180	1,61
ostatní výnosy	tis. Kč	2 800	800,3	28,6	5 735	0,14

Ukazatel	Měrná jednotka	Plán 2017	Skutečnost k 31. 12. 2017	% plnění k plánu 2017	Skutečnost k 31. 12. 2016	Index: skutečnost 2017/2016
Tržby - výnosy z doplň. činnosti celkem :	tis. Kč	2 900	2 084	71,9	2 645	0,79
z toho : za pronájem divadel. sálu	tis. Kč	1 600	1 351	84,4	1 787	0,76
za pronájem ostatních prostor	tis. Kč	450	455	101,1	389	1,17
ostatní výnosy z DČ	tis. Kč	850	278	32,7	469	0,59
Doplatek hl.m.Prahy na 1 představení na vl. scéně	v Kč	251 604	267 253	106,2	221 013	1,21
Doplatek hl.m.Prahy na 1 návštěvníka na vl. scéně	v Kč	600	733	122,2	588	1,25
Nabídnutá místa, kapacita divadla	počet	164 650	151 388	91,9	154 584	0,98
Návštěvnost na vl. scéně	%	80	76	95,0	77	0,99
Tržebnost na vl. scéně	%	76	72	94,7	74	0,97
Průměrná cena vstupenky	Kč	280	278	99,3	274	1,01
Počet premiér	počet	7	6	85,7	7	0,86
Počet derniér	počet	4	6	150,0	8	0,75

Sál / studio	Titul	Datum premiéry	Pořizovací náklady		Autorské honoráře			Celkem
			věcné	inscenátoři	hosté/ 1 repríza	tantiémy %	tantiémy 2017	
S	Peer Gynt	17.03.17	525	671	9	8%	66,60	1 262,60
S	Škola žen	21.04.17	359	457	8	6%	158,40	974,40
S	Periferie	26.05.17	338	632	11	12%	90,70	1 060,70
zkuš.	Ucho	09.06.17	146	253	0	12%	13,00	412,00
S	Lev v zimě	21.10.17	219	517	18	13,7%	202,00	938,00
S	Čarodějky ze Salemu	20.12.17	320	630	17	12%	37,90	987,90
							celkem	5 635,60

PREMIÉRY, DERNIÉRY, PRONÁJMY V ROCE 2017

Premiéry 2017

č.	Datum	Hra	Poznámka
1	6.1.207	Když ptáčka lapají	Bez prem. odehráno poprvé v 2016
2	17.03.17	Peer Gynt	
3	21.04.17	Škola žen	
4	26.05.17	Periferie	
5	09.06.17	Ucho	
6	21.10.17	Lev v zimě	
7	20.12.17	Čarodějky ze Salemu	

Derniéry 2017

č.	Datum	Hra	Poznámka
1.	28.2.2017	Loupežník	
2.	4.3.2017	Na kamenném poli	
3.	18.5.2017	Sluníčkáři	
4.	12.6.2017	Rod Glembayů	
5.	31.10.2017	Ideální manžel	bez derniéry
6.	15.12.2017	Nepřítel lidu	

Pronájmy 2017

č.	Datum	Pronájem	Počet
1	26.2.2017	Ceny ministra kultury	Mene Tekel
2	5.3.2017	3 české kvartety	Balet Praha o.p.s.
3	19.3.2017	Kauza Prométheus	Taneční centrum Praha konzervatoř
4	30.4.2017	Kauza Prométheus	Taneční centrum Praha konzervatoř
5	14.5.2017	První krůčky	Terpsichore
6	21.5.2017	3 české kvartety	Balet Praha o.p.s.
7	28.5.2017	Limbora	
8	11.06.17	Studio Emotion	
9	24.06.17	Žitkovské bohyně	MD Zlín
10	22.10.17	Rekviem za nekonečno	Balet Praha o.p.s.
11	19.11.17	Ballet Hommes Fatales	Art Motion Production
12	12.11.17	Louskáček	Jazz Art Praha
13	26.11.17	Louskáček	Jazz Art Praha
14	17.12.17	Louskáček	Jazz Art Praha
15	10.12.17	Holubica a Nohavica	Bílá holubice, o.p.s.
16	30.11.17	Festival německého jazyka	
17	01.12.17	Festival německého jazyka	

včetně použití vl. zdrojů / IP z FI k IA, státní dotace a ostatních zdrojů (fondů EU apod.)

Přehled o investiční akci kap. 0662

Číslo akce:	0043429		
Název akce:	Modernizace zařízení scénické divadelní techniky		
Adresa akce:	DIVADLO NA VINOHRADĚCH, Náměstí Míru 7, Praha 2		
IČ-Organizace:	00064386	DIVADLO NA VINOHRADĚCH	Typ: PO
Zodpovědná osoba:	doc. MgA. Tomáš Töpfer	Telefon: 296 550 212	
Správce akce:	radní Wolf		
Zahájení akce(rok):	2017	Ukončení akce(rok): 2018	Typ akce: Z

Finanční profil akce v korunách (na 2 desetinná místa)

	Náklady akce celkem (CNA)	Profinanc. KV a IP z FI	Rozpočet schválený KV	Rozpočet upravený - KV a schvál.použití IP z FI (k IA)
		do 31.12.2016	rok 2017	
CELKEM	300 000 000,00	0,00	20 000,00	20 000 000,00
Zdroje:	300 000 000,00	0,00	20 000,00	20 000 000,00
KV – HMP	0,00	0,00	0,00	0,00
KV – státní	0,00	0,00	0,00	0,00
IP z FI k IA – PO	0,00	0,00	0,00	0,00
KV – ostatní	0,00	0,00	0,00	0,00
	300 000 000,00			
	další roky	2019	2020	2022
	rozpis:	20 000 000,00	245 000 001,00	0,00
	Zdroje: KV – HMP	20 000 000,00	245 000 001,00	
Nákl. akce (pův.):	KV – státní			
	IP z FI k IA – PO			

Komentář

Komentář jasný, stručný, věcný - stručný popis IA, zdůvodnění a další informace o IA

V roce 2017 byla vypracována studie proveditelnosti k této akci. Ve výběrovém řízení na vypracování studie zvířela firma Aveton s.r.o. Na základě této studie bude po jejím schválení Radou MHMP a Odborem památkové péče MHMP vypsané výběrové řízení na dodavatele projektu rekonstrukce a modernizace scénické divadelní techniky. Vítěz výběrového řízení by měl do konce roku 2018 tento projekt vypracovat.

Požadované prostředky na rok 2018 budou použity spolu s případnými nevyčerpanými prostředky z roku 2017 na úhradu nákladů spojených s administrací veřejné zakázky a na vypracování projektu.

Akci zatím brzdí to, že dosud nemáme stanovisko (schválení) studie od Odboru památkové péče, o které jsme požádali v červnu 2017.

Skutečné čerpání KV a IP z FI	Nedočerpané KV pro ponechání nebo vrácení	Rozpočet schválený KV	Zbývá požadavek na KV event. IP z FI
		rok 2017	rok 2018
1 050 159,00	18 949 840,00	15 000 000,00	265 000 001,00
1 050 159,00	18 949 840,00	15 000 000,00	265 000 001,00
0,00	0,00	0,00	0,00
0,00	0,00	0,00	0,00
0,00	0,00	0,00	0,00
0,00	0,00	0,00	0,00
2023	2024	2025	další
0,00	0,00	0,00	0,00

Poznámka

Celkové náklady akce (CNA) = Profinanc.do 31.12.16 + Skut.čerp.2017 (KV a IP z FI) + Nedočerp.KV 2017 + Schvál. rozp.KV 2018 + Zbývá.pozad.na další roky CNA a částky v jednotlivých letech jsou uváděny včetně DPH.

PO – příspěvková organizace

IA – investiční akce

KV – kapitálové výdaje

PIA – Přehled o investiční akci (formulář)

IP – inv. prostředky

Typ IA – R – probíhající akce – rozestavěná stavba

Z – akce zahajovaná v daném roce

FI k IA – fond investic (vlastní zdroje) PO související s IA

SU	AU	ÚZ	Konečný zůstatek v Kč	Popis konečného zůstatku – k 31. 12. 2016	
349	0030	—	0,00	nulový zůstatek	
374	0000–04xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	05xx–07xx		146 215,85	zlepšený HV	uvedte zvlášť zůstatek účelových a neúčelových prostředků
	08xx		0,00	nulový zůstatek	
	09xx	—	0,00	nulový zůstatek	
346	0xxx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
472	0xxx–04xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	05xx–07xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	08xx		0,00	nulový zůstatek	
	09xx	—	0,00	nulový zůstatek	
541	0300-999	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	V případě UZ 0 uveďte, zda bylo předepsáno k úhradě (zaměstnancům) – oproti 6xx.
542	0300-999	xxxxx	3398	penále z chybného odvodu srážkové daně, nebylo předepsáno zaměstnancům	V případě UZ 0 uveďte, zda bylo předepsáno k úhradě (zaměstnancům) – oproti 6xx.
547	0416	xxxxx	598 910	zmařená investice „Kanalizace a rozvody v budově DnV“	
	0417	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	0300-0999	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	ostatní manka a škody v hl. činnosti mimo AU 0416 a 0417
672	03xx–04xx	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	05xx–06xx		83 504 184,15	neinvestiční příspěvek od zřizovatele do výše zlepšeného HV	
	075x–079x	xxxxx	0,00	nulový zůstatek	
	08xx		0,00	nulový zůstatek	
	091x-093x		0,00	nulový zůstatek	
	094x-097x		0,00	nulový zůstatek	

I. Vyúčtování základního přídělů za rok 2017	v Kč
1. Roční objem nákladů zúčtovaných na platy a náhrady platů	
skutečnost k 31. 12. 2017 (bez OON)	51 699 559,00
a) v hlavní činnosti – platy	51 291 203,00
b) v hlavní činnosti – náhrady platů	90 012,00
c) v doplňkové činnosti – platy	318 344,00
d) v doplňkové činnosti – náhrady platů	—
2. Nárok – základní příděl 2 % celkem, z toho:	1 033 991,18
a) z hlavní činnosti	1 027 624,30
b) z doplňkové činnosti	6 366,88
3. Příděl zaúčtovaný do nákladů celkem	1 033 991,18
z toho:	
a) z hlavní činnosti	1 027 624,30
b) z doplňkové činnosti	6 366,88
4. Doplatek +	—
a) z hlavní činnosti	—
b) z doplňkové činnosti	—

II. Finanční vypořádání FKSP	v Kč
a) Stav FKSP k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)	486 902,06
b) + Doplatek	—
– Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2016 – hlavní činnost	—
c) + Doplatek	—
– Vratka z finančního vypořádání FKSP za rok 2016 – doplňková činnost	—
d) Základní příděl do FKSP (1,5 %) – zaúčtovaný do nákladů k 31. 12. 2017 z hlavní i doplňkové činnosti – celkem (viz bod I.3)	1 033 991,18
e) Další zdroje FKSP	—
f) Zdroje FKSP r. 2017 celkem (a+b+c+d+e)	1 520 893,24
g) Čerpáno z FKSP v r. 2017	393 360,00
h) Zůstatek k 31. 12. 2017 (f–g) (dle rozvahy)	1 127 533,24
i) Doplatek základního přídělů za rok 2017 (z hlavní i DČ) – viz bod I.4) +	—
a) z hlavní činnosti	—
b) z doplňkové činnosti	—
j) Stav FKSP po finančním vypořádání r. 2017	1 127 533,24

FINANČNÍ VYPOŘÁDÁNÍ ZA ROK 2017 – FOND ODMĚN

	v Kč
1. Stav fondu odměn k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)	1 013 000,00
2. Příděl do fondu odměn z finančního vypořádání roku 2016	—
3. Účelové dary určené na platy	—
4. Zdroje roku 2017 celkem (ř. 1+2+3)	1 013 000,00
5. Použití fondu odměn v r. 2017 (schváleno usn. RHMP č. 795 /2017)	—
6. Zůstatek fondu odměn k 31. 12. 2017 (dle rozvahy)	1 013 000,00
7. Návrh na příděl do fondu odměn	—
8. Stav fondu odměn po finančním vypořádání roku 2017 (ř. 5+6)	1 013 000,00

FINANČNÍ VYPOŘÁDÁNÍ ZA ROK 2017 – REZERVNÍ FOND

		v Kč
1.	Stav rezervního fondu k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)	—
	z toho: přijaté dary	—
	zůstatek nevyčerp. provoz. prostř. z EU,SR, norských fondů aj.	—
2.	a) Příděl do rezervního fondu z finančního vypořádání roku 2016	49 516,67
	b) Úhrada zhorš. výsl. hosp. z rez. fondu z finančního vypořádání roku 2016	—
3.	Přijaté dary v roce 2017 celkem	600 000,00
	ČEPS a.s.-úcel: podpora výroby představení pro studenty a mládež	600 000,00
4.	Zdroje roku 2017 celkem	649 516,67
5.	Použití RF v roce 2017 celkem (z toho rozepsat jmenovitě jednotlivé tituly, vč. převodu do fondu investic) – schváleno usnesením RHMP č.	600 000,00
	Použití účelových darů dle smluvního účelu	600 000,00
6.	Převod nevyčerp. provoz. prostředků z EU, SR, norských fondů aj. z r. 2016	—
7.	Zůstatek rezervního fondu k 31. 12. 2017 (dle rozvahy)	49 516,67
	z toho: nevyčerpané dary	—
I.	Návrh na příděl do rezervního fondu z finančního vypořádání roku 2017	883 092,83
II.	Krytí zhoršeného výsledku hospodaření z fin. vypoř. roku 2017	—
III.	Stav rezervního fondu po finančním vypořádání r. 2017 celkem	932 609,50

FINANČNÍ VYPOŘÁDÁNÍ ZA ROK 2017 – FOND INVESTIC

		v Kč		
1.	Stav fondu investic k 31. 12. 2016 (dle rozvahy)	2 276 345,76		
	z toho: přijaté dary	—		
2.	Odvod při finančním vypořádání za rok 2016	—		
3.	Vytvořené odpisy hmotného a nehmotného majetku za rok 2017 (účet 551),	4 928 844,07		
4.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku (účet 552, 553)	—		
5.	Investiční transfer (skutečně převedené investiční prostředky na účet organizace):	20 000 000,00		
6.	Převedené prostředky z rezervního fondu	—		
7.	Přijaté dary za rok 2017 celkem	—		
8.	Zdroje roku 2017 celkem (ř. 1 až 7)	27 205 189,83		
9.	Použití (investice, opravy a údržba, odvody) – skutečnost za rok 2017 celkem	1 050 159,00		
	z toho jmenovitě			
	usn. RHMP	Schváleno RHMP v Kč	ÚZ	Ze skutečnosti
				vlastní zdroje investiční transfer
	Celkem čerpání ÚZ 610, 710 a odvody z FI – viz příloha			
	—	—	0, 610, 710	0,00 —
	Celkem čerpání ÚZ 11, 94, 99, státní, OPP a ostatní			
	—	—	11, 94, 99, státní aj.	— 1 050 159,00
11.	Zůstatek fondu k 31. 12. 2017 (dle rozvahy) (ř. 8 – ř. 9)	26 155 030,83		
	z toho: nevyčerpané dary	—		
	nevyčerpané inv. prostředky OPPA, OPPK, OPP PR, Norských fondů aj.	—		

Ukazatel	Měrná jedn.	Limit 2016	Skutečnost 2016	Rozdíl úspora - / překročení +
Hlavní činnost				
Počet zaměstnanců	přep. os.	185,0	180,0	-5,0
Prostředky na platy (ve skutečnosti uveďte částku včetně použití fondu odměn)	tis. Kč	51 872,10	51 291,20	-580,90
Použití fondu odměn schválené usn. RHMP č. 795 /2016	tis. Kč	x	0,00	x

